

வருணபேதவிளக்கம்.

காலஞ்சென்ற
திரு ம. மாசிலாமணி அவர்கள்
எழுதியது.

தென்னிந்திய பௌத்த சங்கங்களின்,
கோலார் கோல்ட் பீல்ட், ஆண்டர்சன்பேட்டை,
ஸ்ரீ சித்தார்த்தா புத்தக சாலையாரால்,
ஸ்ரீ சித்தார்த்தா அச்சுக்கூடத்தில்,
பதித்து பிரசுரிக்கப் பெற்றது.

பு. 2473]

[கி. 1929

இதன் விலை 4 அணை.

THE EXAMPLE OF THE CASTE
DIFFERENCE.

இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரை.

இந்நூலாக்கியோன் எண்ணரும் சாஸ்தா புராணக்
வேத முதலியன கற்றறிந்து, விப்பிர எம் ராஜாக்களோடும்,
அவர்களின் ஊழியக்காரராகிய மற்ற மூவகை வருண எமகி
ங்கிலிய ரோடும் நன்கு பழகி அவர்களின் நடபடிக்கைகளில்
கூடும் ஒருவராக இருந்து, அவர்களின் சூது நிறைந்த சித்
தாந்த மயத்தையும், பிராமணன், சூத்திரியனுக் கிழைத்து
வரும் வஞ்சகங்களையும், சூத்திரியன் வைசியனுக் கிழைத்து
வரும் பெருந் தீங்கையும், வைசியன் சூத்திரனுக் கிழைத்துவ
ரும் கேடுகளையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தனது
மனமான கண்களிலுற்று நோக்கினார். விப்பிரர்கள் நம்மிந்தி
யருக்கு செய்துவரும் துரோகங்களை நினைத்து மனமயர்ந்
தார். பார்ப்பார் வாய் மொழிக்கு இசையாத பௌத்தர்களைப்
பறையென்று தாழ்த்தி, அவர்களைக் கழுவினும் கற்காணங்
களினும் வதைத்து வந்ததையும் இப்பவும் வருவதையும் தெ
ரிந்தார். அதனால் பெரிதும் துக்கித்தார். புருசீகர் தங்களுக்
குள் அடங்கிய இந்தியர்க்கு சூத்திரரென்று பெயரிட்டு அவ
ர்கள் மரிக்குமட்டும் அவர்களிட மிருக்கும் சகல சம்பத்தையு
ம் இவர்க ளனுபவிப்பதை யுணர்ந்தார். அதனால் பல கஷ்ட
டப்பட்டார். தேசிய ஞான நூற்களில் கவனஞ் செலுத்தி
இந்திய ரனைவரும் ஒருகால் பௌத்தர்களே! என்று துணி
ந்து இந்நூலெழுதலானார். அவரது போன்றை நம் பாரிச
மாகவே கடையதிகாரத்தில் விளக்கி யிருக்கிறார். இவரது
புத்தி சித்தத்தா லாய்ந்து உணர்ந்ததாவது, ஆரியர்கள் தந்
திரத்தால் ஏவிய வருண இருண்ட மேகமானது இந்தியா
வை மூடிக்கொண்டிருப்பதால் முதலில் அதை விளக்கப்படு
த்திடு லல்லது நமது சகோதர சகோதரிகளாகிய பூர்வ பௌ
த்தர்கள் உய்த்துணர்வதற் கேதுவில்கை என்று தேர்ந்து
“வருணபேத விளக்கம்” என்னும் இந்நூலை எழுதி வேஷ
பார்ப்பணர்களின் மாய வருண வலையை வெளிபடுத்தி யிருக்
கிறார். சுயமரியாதையின் ரூபமான பௌத்தத்தில் நியாயமிரு
ப்பதை இனியேனும் நம் தமிழர்க ளறிந்தொழுகுவார்களாக.

ஸ்ரீ சித்தார்த்தா புத்தகாலையார்.

முடிவுரை

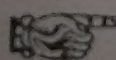

மிது விவேகமும் பெருந்தகைமையும் நமது
 ஐன்ன தேசத்தவர்களே! பிராமணர் மனம்
 கட்டையராகக் கீழ்ப்படுத்தி நமது கஷ்டாப்தம்
 வங்கள் முழுமையுமே கவருவான் வேண்டி, தேச
 ஆகமங்களையும், புராணங்களையும், இதிகாசங்
 ரும் நூலையும் எழுதி வைத்தனர் இவற்றை வேத
 ஆகமங்களும் வேதவாக்கென்றும், இதிகாசங்
 ங்களும் வேத அருள் பெற்ற இருஷிகள் வாக்கெ
 மறுதருமநூல் தெய்வத்தன்மை பெருந்திய ஓர் அரு
 வாக்கென்றும், நிஷ்கபடிகளாகிய நம்முன்னோர்
 தூர்ப்போதனைக ளுட்டிவிட்டது மன்றி அவ்வேத
 நூல்களையும் அவற்றை எழுதிய சமுஸ்கிருத பர்வ
 நாம் கற்கப்படாதென்றும், நமக்குப் பயமுறுத்தி
 தோறும் நம்மை நிரமூடராக்கி வருத்தி வருகின்ற
 தன்னை முழுக்காட்டி; தூபதீபங் காட்டி யுபசார
 அர்ச்சகனை நம்பிப் பின்பற்றுவது போல நாம் பி
 களையே “பூத்தேவர்க”ளென நம்பி கொறுக்கு
 தித் தேடிய பொருள்களை நம்மை நாமே வஞ்சித்த
 ளுக்கே தானஞ் செய்துவிட்டு, வாடி வதங்கி வருந்திக்
 இவ்வாறு மதியீனத்தால் இகபோக சுகத்தை இழ
 மவருக்கு அப் பிராமணர்கள் தங்கள் சுயப்பிரபோ
 பொருட்டே இயற்றிய அவ்வேதாதமாதி நூல்க
 குதுகளையும், வஞ்சனைகளையும் காதலாம்பலகம்பே
 துக்காட்டி, அவற்றால் பந்திக்கப்பட்டிருக்கும்
 கிளிபோன்ற “வருணபேதம்” என்னும் பந்த
 நியாய வாஸ்கொண்டு துண்டித்து, அந்நிய
 மும் நம்மவர்களை விடுவிக்க வேண்டுமென்று

கொளாக அளவுகளில் உலாவிக்கொண் டிருக்கிறதிலே யே இத்தகைய அழகு அடங்கியதே.

இதற்கு முன் நான் எடுத்தாக்கொண்ட சிஷ்யத்தினும் அப்போதேயுமும் இப்பொழுதும் சிஷ்யங்களைப்பற்றி பல கலைக்கயானிகள் அழுந்தி நின்றும் வாக்காலும் பிரித்திப்படுத்தி இருக்கின்றனர். காக்கு அவரையாவைகளாயும், நமது சேஷமக்கள் பற்றினவைகளாயும், நமது உண்மைகளைச் சபுவினவைகளாயும் இருக்கின்ற நீதிதால் ஒழுக்கதால் ஆகிய இவைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றனர். இத்தகைய தூல்களையும், வருண பேதங்களையும் உங்களுக்கு தெரிவிக்க முன்னமே புகட்டி விடுதல் உங்கள் முன்னே ஒழுக்கத்தால் உங்கள் மனத்தில் வேரு ண்டிக்கிடக்கும் பிராமணபிரான் மென்னும் விருட்சமானது எத்தனை முறை சீராயக் கோடரி கொண்டு வெட்டினும் அப்பொழுது எத்தன் மாய்த்ததுபோல இருந்து பின் கொழுந்து விட்டுத் தளிர்த்தே வருகின்றது. இப்பொழுது வருணபேதத்தைப்பற்றி நான் உங்களுக்கு எதும் நவீன அறிவு கற்பிக்கக் கருதவில்லை. பௌத்தர் அரசாண்ட காலத்தோடங்கி ஆங்கிலேயர் அரசாண்டவரும் இக்காலமட்டும் வாழ்ந்த கிறிஸ்தோஸ் மாக்தர் பலர் பிரசித்திப்படுத்தியதையே மேலும் மேலும் உங்களுக்கு பாடுபடுத்தி நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

வருணபேதத்தை அளவிட்டு வருகையில் பிராமணர் கள் அதனோடு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதனால் அவர்களைப் பற்றியும் அழகுமேலும் நியாய அவசியம் கோரிட்டதனால் அழகுமேலும் பற்றி, அவர்களை அவதூறு செய்ய வெண்ணி அழகுமேலும்.

Minerva P. Sheres.

14. இ. நிகல்

வருணபேத விளக்கம்.

இந்து ஆரிய நிலைமை.

அதிகாரம் 1.

பூலோகத்தாரின் பிரதான பிரிவுகள்.

1. இப் பூலோகத்திலுள்ள கண்டங்கள், தீவுகள் தீட்டுகளிலுள்ள மனிதர் யாவரும் ஒரு வகுப்பினரேயாயினும், இவர்கள் தேச பேதத்திலும், சிறத்திலும், பாஷையிலும், ஆசார ஒழுக்கங்களிலும் வேறுபட்டிருக்கிறார்கள். இம்மனிதர், ஜீவகைப் பிரிவாகப் பிரிந்திருக்கின்றனர் அவர் யாவரெனில்:—மங்கோலியர், காக்கேஷியர், எத்தியோப்பியர், மலாயர், அமேரிக்கர் என்பவர்களே.

2. மங்கோலிய ஜாதியார்:—சீனர், டார்ட்டரி தேசத்தார், டர்க்கி தேசத்தார், ஐரோப்பாவின் வடபாகத்திலுள்ள பின்லாந்து, லாப்லாந்து, ஹங்கரியாவினிலுள்ளவர்களும், மங்கோலியர், மன்சூரியர், கொரியர், திபெத், இந்தியா, பர்மா, சயாம், அனாம் ஆகிய தேசங்களிலுள்ளவர்களும், ஜப்பான், இலங்கை முதலிய தீவாரும் மங்கோலிய ஜாதியைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்படைந்த மாநிறமும், அகன்ற மூக்கும், கறுத்த கண்ணு முடையவர்கள். இவர்கள் தங்கள் பூர்வ வழக்கத்தையே பின்பற்றுந்தன்மை யுடையவர்கள். சிகை வைப்பது இவர்கள் வழக்கம். இவ் தேசத்தவர்களின் நாகரீகங்களைக் கற்றுக்கொள்ளப் பிரியப்படாதவர்கள். பூலோகத்தில் முதல் முதல் கல்வியிலும் நாகரீகத்திலுஞ் சிறப்படைந்து புகழ்பெற்ற நிருந்தவர்கள் மங்கோலியர் ஜாதியாரே.

3. காக்கேஷிய ஜாதியார்:—பிரான்சியர், ஜர்மானியர், பாரசீகர், பிராமணர், ஆங்கிலேயர், அராபியர் முதலானவர்கள் காக்கேஷிய வகுப்பில் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களில் சிலர் வெண்ணிறத்தாராகவும், சிலர் மானிறத்தாராகவும், இருக்கிறார்கள்.

தாகவும், வெளுப்படைந்த மஞ்சள் நிறமானதாகவு மிருக் கும். இவர்கள் நீண்ட மூக்கும், கழு மூக்கும், உயர்ந்த நெ ற்றியு முடையவர்களாக இருந்து பல தேசங்கள் தோறும் திரிந்து, மங்கோலிய ஜாதியாரை அதுசரித்து இப்பொழுது மிகு சீர்திருத்த மடைந்து, மங்கோலிய ஜாதியாரினும் சிறப் புற்றிருக்கின்றனர்.

4. எத்தியோப்பியர்:--ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தவர்களா கிய நிகரோவர் கறுப்பு நிறமும், சுருட்டை மயிரும், சப்பை மூக்கும், பெரிய கன்னமும், சிறு நெற்றியும், பெரு உதடு முடையவர்கள்; அடிமைத்தனம் இவர்களுக்குள் நெடுங்கா லமாக இருக்கின்றது.

5 மலாய ஜாதியார்:--பொலினீசியா ஜாதியார் மலாய ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் சிறு நெற்றியும் மானி றமு முடையவர்கள்.

6. அமெரிக்கர்:--அமெரிக்கா கண்டத்தி லுள்ளவர் கள் அமெரிக்க ரெனப்படுகிறார்கள். இவர்கள் சென்னிற மும், ஆழ்ந்த கண்ணும், கழுமூக்கும், சிறு தலையு முடை யவர்கள்.

7. மேற்கூறிய ஐந்து வகுப்பினரும் நிறத்தால் மூன்று பிரிவினை யுடையவராகப் பிரிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வெ ண்ணிறம், மானிறம், கருநிறம் என்னும் மூன்றுவித நிறமு டைய வர்களாம்.

8. வெண்ணிறத்தார்:--ஐரோப்பா, மேல் ஆசியா, வட ஆப்பிரிக்காவிலும், இப்போது அமெரிக்கா, இந்தியா முத லிய இடங்களிலும் குடியேறி யிருப்பவர்களாம்.

9. மானிறத்தார்:--கீழ் ஆசியா, வட அமெரிக்கா, வட ஐரோப்பாவிலுள்ள பின்லெண்டு, லாப்லெண்டு, ஹங்கே ரியா, டர்க்கியிலும், பசுபிக் சமுத்திரத்திலுள்ள தீவுகளிலும் உள்ளவர்கள்.

10. கருநிறத்தார்:--ஆபிரிக்காவின் மத்தியிலும், தென் கழுத்திரத்திலும், சண்டா முதலிய தீவுகளிலும், ஆஸ்திரே லியத் தீவின் வடகரையிலும், கீழ்கரையிலும் உள்ளவர்களும், தென் அமெரிக்காவில் உள்ளவர்களுமாம்.

11 இவ்வகுப்புகள் சிறுபான்மை எங்கும் கலப்புற்றிருக்கும். இவர்கள் ஆணைவரும் மிருகங்களுக்குரிய கொம்பு, வால் முதலியவை யில்லாமல் முப்பத்திரண்டு பற்கள் உடையவர்களாகவும், நிமிர்ந்த ரூபமும், வேலைகள் செய்வதற்கேற்ற கைகளை அமையப் பெற்றவர்களாயும், பாஷை, அறிவு, விவேகம், கல்வி, ஞானம் முதலியவற்றிற் குரியவர்களாயும் இருக்கிறார்கள்.

12. பூலோகத்திலுள்ள மனிதரனைவரும் டியூரேனிய குடும்பத்தார், ஆரிய குடும்பத்தார், ஷெமிடிக் குடும்பத்தார் என மூவகைப் பெருங் குடும்பத்தாராக பாஷா பரீட்சகர்கள் பிரித்திருக்கின்றனர்.

13. ஐரோப்பாவில் ஆரிய குடும்பத்தாரும், ஷெமிடிக் குடும்பத்தாரும், டியூரேனியா குடும்பத்தாரும் வசிக்கிறார்கள். உருஷியா தேசத்தின் வடபாகத்திலுள்ள லாப்லன்ட் தீவாரும், இட்டலி தேசத்தில் வசிக்கும் பாஸ்க் என்ற ஜாதியாரும், ஆஸ்திரேலியா தேசத்தில் வசிக்கும் ஹங்கெரியன்ஸ் என்னும் ஜாதியாரும், டர்க்கி தேசத்தாரும் டியூரேனியா குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

14.
டியூரேனிய
குடும்பத்தார்

{ பங்காளி
ஹிண்டி பாஷை, அஸ்ஸாம் பாஷை,
பால் பாஷை, காஷ்மீர் பாஷை,
பஞ்சாபி, குஜராத்தி,
கச்சு, சின்ட், மராட்டி,

டியூரேனியா
குடும்பத்தார்

{ தமிழ், தெலுங்கு, ஒரியா, கன்னடம்,
முதலிய பாஷை பேசுகிறவர்களும், ஜப்
பான், இலங்கை, தீபேத், மங்கோலியா,
மஞ்சூரியா, கொரியா, சீனா, பர்மா, ச
யாம், அனாம், தேசத்தவரும், டர்க்கி,
ஹங்கெரி தேசத்தவரும், லாப்டன்ட் தீ
வாரும், மங்கோலியா குடும்பத்தைச்
சேர்ந்தவர்கள்.

அதிகாரம் 2.

இந்துக்களின் ட்ராதுனம்.

1. ஆசியாகண்டத்தின் தென்நீசையில். கிழக்கில் வங்காளக் குடாக்கடலையும், மேற்கில் அரபிக்கடலையும், வடக்கில் இமயமலையையும், தெற்கில் இந்துமகா சமுத்திரத்தையும் எல்லையாகவுடைய பரியாயதீபமே இந்துதேச மென்னப்படும்.

2 இவ்விந்து தேசமானது உருவத்தில் பெரியது சிறியதுமான பல நதிகளையும், வளைங்கள் அடர்ந்த மலைத்தொடர்களையும் உடையதாயும், பூசாபூர்வதாயும், மானிட தேகத்திற்கு மிகு அனுகூலித்த சீகோஷணங்களை யுடைய மிருப்பதுமன்றி, மானிடரின் போஜனத்திற்கு வேண்டிய கனி வர்க்கங்களும், தானியவகைகளும் ஏராளமாய் அகப்படுவதுமாக இருப்பதுனால், மனிதர் இத்தேசமெங்கும் படர்ந்து அடர்ந்து வசித்தின்றனர் இவ்வாறு வசிக்கும் இச்சனங்களுக்கு இந்தியர்கள் என்று பெயர்.

3. இவ்விந்தியர்கள் இத்தேசத்தின் பூர்வக் குடிகளெனவும், இதர தேசங்களினின்று இத்தேசத்தில் குடியேற்றனவர்களெனவும் இரு வகுப்பினராகப் பிரிக்கப்படுகின்றனர்.

4. இவ்விரு வகுப்பினருள் இத்தேசத்தவர்கள் நிறத்திலும், சாயலிலும், பாவையிலும் நடையுடைகளிலும், ஆசாரத்திலும், போசனத்தினும் பேதப்பட்டிருந்தாலும், இமயமலைச் சரலிலுள்ள காஷ்மீரம், பாஞ்சாலம், நேப்பாளம், பங்காளம், அயோத்தி முதல் கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள கஷத்திரியர், வணிகர், வேளாளர், கவகைகள், பள்ளிகள், சான்றார், குறவர், மறவர், வேடர், வில்லியர், பள்ளர், பறையர், புலையர், இருளர், தொம்பரவர், சக்கிலியர், மராட்டியர், பங்காளியர், சீக்கியர் முதலிய பலவகைப் பிரிவினையுடையவர்களாய்த் தற்காலம் பிரிந்துள்ளவர்கள் யாவரும் இத்தேச பூர்வக்குடிகளின் பின் சந்ததியாரெனவும், பிராமணர், பகமதியர், பராசீகர், ஐரோப்பியர், பர்மியர், சிங்களர், அரபியர் முதலியோர் இதர தேசங்களினின்று இத்தேசத்திற்கு குடியேறியவர்களின் சந்ததியாரெனவும் கூறப்படும்.

5 இத்தேசப் பூர்வக் குடிகள் பேசும் பாஷைகளில் பிரதானமானவை:-பங்காளி. இண்டி, அஸ்ஸாம் பாஷை, நே. பாளபாஷை, காஷ்மீர்பாஷை, பஞ்சாபிபாஷை, குஜராத் பாஷை, கச்சி, சிந்துபாஷை, மகாராஷ்டிரம், தமிழ், தெலுங்கு, ஒரியா. கன்னடம், மலையாளம் முதலியவையே. இப் பாஷைகள் யாவும் சங்கலிபைப்போல ஒன்றிற்கொன்று சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கிலீஷ் மொழிகளில் அனந்தம் இத்தேச பாஷைகளுடன் கலந்து வருவதுபோல, சமஸ்கிருத மொழிகளிலும் அனந்தம் இத்தேச பூர்வ பாஷைகளுடன் கலந்து வருவதேயன்றி, சமஸ்கிருதத்திற்கும் இத்தேச பூர்வ பாஷைகளுக்கும் சிறிதேனும் சம்பந்தமேயில்லை. சமஸ்கிருத மொழிகள் வட இந்தியாவில் வழங்கிவரும் பூர்வ பாஷைகளில் 100-க்கு 15-ம், மத்திய இந்தியாவில் வழங்கிவரும் பூர்வ பாஷைகளில் 100-க்கு 10-ம், தென்தேச பாஷைமாகிய தமிழில் 100-க்கு 2-மாகக் கலந்திருப்பதால், பிராமணர் வட இந்தியாவில் முன்னர்க் குடியேறி, நாளடைவில் தென்கோடி, வரைக்கும் வந்து பரவியிருக்க வேண்டுமென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது.

6. பூர்வகாலத்தில் இத்தேசத்தவர்கள் அனைவரும் யானை, பார்பு, ஆடு, மாடு, மீன், ஆமை முதலிய பலவகைப் பிராணிகளுடைய மாமிசங்களையும் புசித்து வந்தனர். பௌத்தமதம் தோன்றியபின் சிலர் மரக்கறி போஜனர்களாகவும், சிலர் ஆடு கோழி மீன் வகைகளை மட்டும் புசிப்பவர்களாகவும் மாறிவிட்டனர். நாடேடிகளாக இருக்கும் அநாகரீகர்களாகிய குறவர், தொம்பரவர், மறவர் முதலியோர் மட்டும் இன்னமும் முன்போலவே பலவகைப் பிராணிகளுடைய மாமிசங்களையும் புசித்து வருகின்றனர்.

7. இத்தேசத்தவர்கள் தங்கள் அம்மான்மகளையும், அத் தையின் புத்திரியையும், தமக்கையின் புதல்வியையும் மணம் புரிவார்கள் பூர்வ காலத்தில் இத்தேசமாதர்கள் தத்தம் அரைகளில் ஒவ்வோர் சிற்றூடையை மட்டும் உடுத்தி யிருந்தனர். இத்தகைய மாதர்களை பவாசி, ஆற்றூர், சங்கலித்துருக்கம், மலையாளம் முதலிய பல விடங்களில் இப்போதும் கா

ணலாம். இத்தேசத்து மாதர்கள் தத்தம் சக்திக்குத் தக்க படி ஒரு கணவன்முதல் ஏழு கணவர் வரையிலும், புருஷர்கள் ஒரு மனைவிமுதல் நூறு இருநூறு மனைவியர் வரையிலும் விவாகம் புரிந்து வந்ததுமன்றி, புருஷர்கள் வைப்பாட்டிகளையும் வைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இவ்வழக்கம் இக்காலத்தில் பெரும்பாலும் மாறிவிட்டது.

8. இத்தேச பூர்வக் குடிகளாகிய மங்கோலிய ஜாதியார், ஆரியர் இத்தேசத்தில் குடியேறுவதற்குமுன், நாகரீக மடைந்திருந்தனரா அல்லராவென ஆராய்ந்து பார்ப்போம். உறவினர் உறவினரல்லாதவர் யாவரையும் அன்னியராகப் பாவித்திருக்கும் மிலேச்சரைப்போல் இராமல் உதிர சம்பந்தமுள்ள ஒவ்வொருவருக்குரிய தந்தை, தாய், தங்கை, தமக்கை, தமயன், தம்பி, மருமகன், மருமகள், அம்மான், அத்தை, மாமனார், மாமிபார், அத்தான், மைத்துனன், கொழுந்தன், கொழுந்தி முதலிய சுற்றத்தாருடைய பெயர்கள் ஆரியர் இத்தேசம் வருவதற்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன் தொடங்கியே இத்தேசத்தவர்களுக்குள் வழங்கி வருவதாலும், இவர்கள் தங்கள் சுற்றத்தவர்களுடன் கூடி வசிக்கப் பிரியப்படுவதாலும், இனையோர், முத்தோர் வாக்குக்கு ஒரு சிறுதும் எதிர்வாக்குரையாமல் அவர்களுக்கு அடங்கி ஒழுகுவதாலும், இனையோர் முத்தோருடன் முறை பிறழாது மரியாதையாக சம்பாஷிப்பதாலும், அங்குமிங்குந் திரியும் நாடோடிகளப்போல் இத்தேசத்தவர்கள் திரியாமல் ஓரிடத்திலேயே தங்க தங்கள் குடும்பத்தாரோடும், சினேகரோடும் வசித்து, பூமியைச் சீர்திருத்தி, எருவிட்டு, விதை விதைத்து நீர்பாய்ச்சி பயிர்செய்து அதனால் ஜீவித்து வருவதாலும், ஆரியர் இத்தேசம் வர நெடுங்காலத்திற்கு முன்னமே இத்தேசத்தவர் நாகரீகமடைந்திருந்தனரெனக் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

9. பூலோகத்தாரனைவரும் மிலேச்சத்தன்மையுடையவர்களாயிருந்த காலரம்பத்தில் தங்கள் நெருங்கிய குடும்பத்தவர்களுக்குள்ளே யாவரேனும் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு இனி உயிர்த்தெழாரெனக் காணப்பட்டால் அவ்வியாதியை

தர்களைக் கொண்டு பிடுங்கித் தின்றுவந்தனர். இப்படிச் செய்து வந்தவர்களுக்குள் அறிவு சற்றுவிரிந்தியாரா காரைத்து, தம் குடும்பத்தினரைக் கொண்டு தின்னலாகாதென்று நினைந்து, தம்மிலும் பலவினராக இருந்து தமக்கெதிர்ப்படுவோரை மாத்திரம் பிடித்துக் கொண்டு தின்றுவந்த அநேக வருஷங்களுக்குப் பின் இதுவுந் தகாத கிரியையென உணர்ந்து நாமாமிச போஜனத்தைத் தவிர்த்து, தாழ்ந்த ஜீவஜெந்துக்களை மாத்திரம் புசித்து வந்தனர். இப்படியாக ஜீவஜெந்துக்களைச் சீரில் பாகப்படுத்தாமல் உதிர்த்துடன் புரித்து வந்த அநேகமாயிர மாண்டுகளுக்குப்பின், அம்மாயிரத்தினை உப்பு, புளி, காரம் முதலியவற்றுடன் கலந்து சமைத்துப் புசிப்பதே தகுதியென அறிந்து, அவ்வாறே நெடுங்காலமாகப் புசித்து வந்தனர். இவ்வாறு மானிடர் மாமிசபோஜனம் செய்து வருவதைப் பௌத்த மதத்தை ஏற்படுத்திய கௌடமர்களு ணுற்றுப் பார்த்து, மனிதர் தம் உடலைப் போஷிப்பதற்காக ஜீவஜெந்துக்களைத் துடிக்கப் பதைக்கக் கொண்டு அவற்றின் மாமிசாதிகளைப் புசிப்பது தகாத கிரியையெனவும், மனிதர் ஒருவரையொருவர் பலவிதங்களால் வஞ்சித்துப் பிறருடைய கஷ்டார்ஜஜிதங்களைக் கவர்ந்து அதனால் ஜீவிப்பதும் அநீத யெனவும் உய்த்துணர்ந்து இத்தேசத்தின் பெரும்பாலான மரக்கறி போஜனர்களாகச் சீர்திருத்தினர். இங்ஙனம் இப்பு லோகத்தில் ஜீவ இமிசை செய்யலாகாதென்று ஏற்படுத்த முகல்முதல் போதித்தவர் இத்தேசத்தவரான கௌதமரே யன்றி மற்றெவருமல்லர். ஆகையால் ஆரியர் இத்தேசம் வரு வதற்கு நெடுங்கால முன்னந் தொடங்கியே இந்நயர்கள் ஜீவ இமிசை செய்யாமல் நாகரீக மடைந்தனரென்று தெளி வாக விளங்குகின்றது.

10 ஆரியருக்குச் சுரர் என்னும் ஓர் பெயர் இருப்ப தால் அது இடுகுறிப்பெயரோ காரணப் பெயரோவெனப் பரியாலோசிக்கு மிடத்துக் காரணப் பெயராகவே இருக்க றது. எவ்வாறெனின், சுரர் என்னு மொழியின் பொருள் சுராசம்பந்த முடையரெனப் புலப்படுகின்றது. சுர என்பது கள், மது என்னப்பட்ட பல பொருள் குறித்த ஒரு மொழி.

ஆதலால் சுரர் என்பதற்குக் கட்டுடிய ரென்பதே பொருளாம். சுரரல்லாதவர் அசுரராதலால், அசுரரென்னும் மொழியின் பொருள் சுரா சம்பந்தமில்லாதவர்; அதாவது கட்டுடியாதவர் எனப் பொருள்படுகின்றது. இவ்வாறாக சுரர் அசுரர் என்னும் இவ்விரு வகுப்பினருள் சுரரெனப்படுவாராகிய அவ்வாரியரால் அசுரரென அழைக்கப்பட்டவர்கள் இவ்விந்திய தேசக் குடிகளையாதலால் இத்தேசக் குடிகள் மதுபானஞ் செய்யாதவர்களென்கிற பூர்வ பட்சமாய் விளங்குகின்றது. ஆகையால் ஆரியர் இத்தேசம் வருவதற்குமுன்னமே இத்தேசக் குடிகள் மதுபானஞ் செய்யாமல் இருந்தமையால் இந்தியர்கள் பூர்வந் தொடங்கி நாகரீகமுடையவர்களாயிருந்தனரென்பதற்குச் சிறிகேனும் ஐயமில்லை.

11. மக்கட் குழாங்களுள் வஞ்சநெஞ்ச முடையோரும், வருஷ முயன்று பிழைக்க வகையறியாத பெருஞ் சோம்பேறிகளும் அயலவர்களுடைய கஷ்டார்ஜ்ஜிதங்களை வஞ்சனைகளால் அபகரித்து ஜீவிக்கவும் அவ்வயலார்களால் பெருமையடையவுமே பூலோகத்தில் கட்டுகதைகளைக் கற்பித்து பொய் நூல்கள் யாவும் எழுதப்பட்டன. இங்ஙனம் எழுதி பிரஜைகளைவஞ்சித்தப் பிழைக்கும் பிழைப்பு மிலேசருக்குரிய தன்மையேயன்றி வேறன்று. இத்தகைய வஞ்சப் பொய்க்கதைகளே பொதிந்துள்ள மனுஸ்மிருதி, புராணம். சோதிடம், சதர்வேதம் முதலிய வஞ்ச நூல்களைப் புனைந்துரைத்து (Mythology) அவற்றால் இதுகாறும் வஞ்சித்துவரும் ஆரியர்போல் இவ்விந்திய தேசத்தவர் வஞ்சக நூல்களை மறந்தும் செய்யாதது, நீதிசாஸ்திரம் தர்க்கசாஸ்திரம், கணிதசாஸ்திரம், தாவரவர்க்க சாஸ்திரம், பாக சாஸ்திரம், சங்கீத சாஸ்திரம் முதலிய உண்மையும் பயனுள்ளதுமான நூல்களை எழுதி மக்களுடைய அறிவு அபிவிருத்தியடையும் படிச் செய்தமையால் இவ்விந்தியர்களே அவ்வாரியரினும் நாகரீகமுடையவர்களென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது ஆரியர் இத்தேசம் வந்து சேராத நெடுங்காலத்திற்கு முன்னமே சீனதேசத்தார் நீதிசாஸ்திரம் எனைய எல்லாத் தேசத்தாரினும் இத்தேசத்தவர்களே ஆகாயத்தையளாவிய கோபரங்களையுடைய கட்டட

ங்களைக் கட்டுவதிலும், குருங்கற்களில் கொத்துவேலை செய்வதாகிய நிற்பத்தொழிலிலும், படமெழுதுவதிலும், நவரத்தினங்களைத் தங்கத்துடன் சேர்த்துப்பலகித ஆபரணங்கள் செய்வதிலும் பட்டு, பருத்தி இவைகளால் விதம் விதமான ஆடைகள் செய்வதிலும், அவ்வாடைகளுக்கு விதம் விதமான சாய முட்டுவதிலும், செம்பு பித்தளை முதலியவைகளை உருக்கி லிங்கராகங்கள் வார்ப்பதிலும், சந்தனமரம் தந்தமரமாய் இவற்றில் கொத்துவேலை புரிவதிலும் மாமரப் பலகையின் மீது அரக்கையுருக்கி புற்றி அவ்வரங்கின் மீது கொத்துவேலை செய்வதிலும் விநோதம் விநோதமான ஆட்டங்கள் (Circus) ஆடுவதிலும் தேர்ச்சி புள்ளவர்களாய் குந்தச்சனால் ஆரியர் இத்தேசத்தில் குடியேறுவதற்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன்தொடங்கியே இத்தேசப் பூர்வக்குடிகள் நாகரீக மடைந்திருந்தனவென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது.

12 மனித உணர்ச்சிக்குரிய பிரதான அடையாளங்கள் உருவடையாளமெனவும், உணர்வடையாளமெனவும் ஒலிவடிவடையாளமெனவும் வரிவடிவடையாளமெனவும் நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் சிலா ரூபங்களும், படங்களும் உருவடையாள மெனவும், மகோதரத்தைப்போல இருப்பனவற்றை உணர்த்த ஏற்படுத்திய குறிப்படையாளங்கள் உணர்வடையாளமெனவும், செவிப்புலனால் மட்டும் அறியத்தக்கது ஒலிவடிவடையாளமெனவும், செவிப்புலனால் அறியத்தக்கதைக் கட்புலனாகச் செய்வது வரிவடிவடையாளமெனவும் சிற்பநூலாசியர் கூறுவர். லிங்கமதத்தினரும் துர்க்கை மதத்தினருமாகிய பூர்வஇந்தியர்கள், மேலைய நாள்வகை அடையாளங்களின் ஒலிவடிவநிங்களாக ஏனையமூவகை அடையாளங்களையும் கொல்லாக இருக்கும் சமாதிகச்சுவர்களும் கற்கப்பங்களிலும், மண்டபங்களிலும், நெடுங்காலம் நிலைபெற்றுள்ள சிற்பப்படியாக அவற்றில் அமைத்துவைத்தனர் ஒலிவடிவடையாளம் வாயினின்றொழுந் தன்மைபுடைய தாதலால் அதைமட்டும் சமாதிகளில் காணக்கூடாது காளி முதலிய தேவதாசிலா ரூபங்கள் உருவடையாளத்திற்கும், ஆண் பெண்

ஆரக்களான லீகிகரர் அவ்வாறு படித்து உயர்வடைவான் என
திருந்தும், தற்காலத்தில் தேவாலயங்களாக என்னன் வழிபட
பட்டிருக்கிற சாசனம் முதலியவை வரிசை பாலத்திற்கு
உதாரணமாக அச்சபாட்டினில் தயாரித்து கட்டக்கின்றன.

13. இவ்வாறான படிப்பினை முதல் துறையினைக்
ஆரியரது போதனையினால் தங்கள் கணவர்கள் சம்பாதித்த
கைகட்டு வியாபாரனைத்தையும் ஆரியருக்கே தானஞ்செ
து அகலியின் மரித்த தங்கள் கணவர்களிடன் உடன்க
டை யேற்றவர்கள் வெந்தெரிந்து சார்பான இடங்களி
யீது ஆரியர் அவர்கள் புத்தியைக் கொண்டு சமாத ஆல
ங்களைக் கட்டுவித்தனர் அங்கனம் கட்டுவிக்கப் பட்டுள்
ஆலயங்கள் 1116-இருக்கின்றன. அவ்வாலயங்கள் அனை
தும் ஆரியர் முறைப்படி கட்டுவிக்கப்படாமல், மறுமுறை
முறைப்படி கட்டுவிக்கப்பட்டிருப்பதால், இந்தியர்கள் பூர்
காலத்தொடங்கி கல்வியும், செல்வமும், நாகரீகமும் உண்
யவராயிருந்தனரென்றும் ஆரியர் வந்ததன்பின்னரே தங்க
சிறப்பையும், செல்வத்தையும், நாகரீகத்தையும் ஒருங்கே
புந்து சீரழிந்தனரென்றும் தெளிவாக விளங்குகின்றது.
வ்வாறு இந்தியர்கள் சீரழிவதற்குக் காரணமாயுள்ள இவ்வ
ரியரின் கொடிய நயவஞ்சகத்தைக் குறித்து புப்புரி தால்
“பாப்புப் பெருத்தல்லவோ சமஸ்தானங்கள் பாழ்பட்டவே
என்று பண்டைகாலத்து ஓர் விந்துவான் பாடிய பாட்டி
லும், பிராமணர்களால் சமஸ்தானங்களெல்லாம் அழிந்த
வென்று தெளிவாக விளங்குகிறது.

14. ஆரியர் இத்தேசத்திற்கு வருவதற்குமுன் இத்தே
சமாதர்கள் புருஷரினும் இழிந்தோராக எண்ணப்படா
ல் புருஷருக்குச் சமானஸ்தராகவே கருதப்பட்டுவந்தனர்
கமதியரின் வரவுக்கு முன் இத்தேச மாதருக்குள் அந்தப்பு
மென்னும் கோஷா வற்பாடு இருந்ததில்லை. இம்மாதர் தங்
ணவரை இழந்து கைம்பெண்ணுவரேயாரின் அவர்தம் கெ
ழுந்தனுக்கு மனைவியாய்வந்தனர். ஆண் பெண்ணாகிய இ
பாலருக்குள்ளும் பூர்வகாலத்தில் புநர்லிவாகம் புரிந்துகெ
ள்ளுவது வழிக்கமாயிருந்தது. இவ்வலுஷ்டானங்களில்

க்கோளர், குறவர், இருளர், கான்றார், பறையர் முதலிய ஜாதியாரு
ள் பெரும்பான்மையோர் தலிர சிறுபான்மையரும் மற்றைய ஜாதி
யார் அனைவரும் ஆரியரது போதனைகளால் மாதர்களின் புனர்விவா
தத்தைமட்டும் நிக்ரிகித்து விட்டனர். இத்தேசக் கன்னிகைகள்
ந்தப் புருஷர்மேல் இஷ்டப்படுவார்களோ அவர்களுக்கே அக்கன்னி
கைகளை விவாகஞ் செய்துகொடுப்பது இத்தேச பூர்வகுடிகளின் வ
ழக்கம். இதற்கே சுயம்வரம் என்று பெயர். இதற்கு மேற்கோள், வி
ஷ்ணு புராணத்தில் மான்தாதா என்னும் அரசன் செளபரிமுனிவரை
நோக்கி, “செளபரி முனிவரே, எங்கள் பெண்கள் எவர்தன்மேல் இஷ்
டப்படுவார்களோ அவர்களுக்கே அப்பெண்களை விவாகஞ் செய்
து கொடுப்பது எங்கள் குலாசாரம்” என்றுன். நடைதம் சுயம்வரப்ப
டலத்தில், தமயந்தி சுயம்வர மண்டபத்திற்குச் சென்று தனக்கு இ
ஷ்டமுள்ளவனான நள மகாராஜனுக்கு மாலையிட்டதாகக் கூறியுள்ள
து. இவ்வாறே திரௌபதையும், காசிராஜாவின் புத்திரிகளாகிய அம்
பிகை, அம்பாலிகை என்ற இராஜ புத்திரிகளும், மற்ற எல்லா வகுப்
பு ஸ்திரீகளும் தங்களுக்குத் தகுந்த வயதுவந்தபின் தாமதமிஷ்டப்
பட்ட புருஷரையே தங்களுக்குக் கணவராக எண்ணி அவர்களுக்கு
மணமாலை இட்டு வந்தனர்.

15. இதன்றி, லீலாவதி, ஓவை, காரைக்கால்மமை, நமிழியு
ம் பெருமாள், பாண்டியன் மனைவி, உப்பை முதலிய மாதர்கள், க
ல்லியில் நன்குபயன்றவர்களாக இருந்தனர். பூர்வகாலத்தில் அவ்
அரசானி என்ற மாதும், பவழக்கொடி என்றமாதும், இன்னும் அந்
ந்த மாதர்களும் ஆண்மக்களைப்போலவே இத்தேசத்தின் பல்விடங்
களில் அரசாண்டதாக இதிகாசங்களினால் தெரியவருவதுமன்றி, ம
லையாளத்தில் நாளதுவரையில் இராச்சிய உரிமை ஆண்பால் வழிக்கு
ச் செல்லாமல் பெண்பால் வழிக்கு உரித்தாகிய ‘அம்மான் சொத்திற்
கு மருமகன் கர்த்தா’ என்று அவர்களுக்குள் நியாயப்பிரமாணம் ஏ
ற்பட்டு ஆஸ்தி பெண்பால் வறியிற்சென்று வருகின்றது. ஆரியர்
இத்தேசம் வருவதன் முன் இத்தேசத்தவர் யாவருக்குள்ளும் தாய்த
ந்தைகளின் ஆஸ்தியில் புத்திரருக்கும் புத்திரிகளுக்கும் சம்பாக்கமா
ன பாத்திய மிருந்தது. இவற்றான் ஆரியர் இத்தேசம் வந்து சேர்வ
தன் முன் இத்தேசமாதர் இராச்சியபாரஞ்செய்யுஞ் சுதந்தரமும் பெ
ற்றிருந்தனரென்றும், ஆரியர் இங்குவந்து சேர்த்தபின்னரே சர்வ
தந்தரங்களையும் சிறப்பையுமிழந்து ஆண்மக்களினும் இழிவுடைய
ரன்றும், தேவ வழிபாட்டிற்கு அருகரல்லரென்றும், அவர்கள் வித
வயாகச் சம்விக்கின் புனர்விவாகஞ் செய்துகொள்ளாது வளங்கட்

இழிவுபடுத்தி வந்தமையால், அவர்கள் வரவர அறிவுகுன்றி அறிவினராய் விட்டனர்.

16. நாணய நிர்ணய சாஸ்திர (Numismatology) க்கு இத்தேசப் பூர்வ நாணயங்களுள் அநேக நாணயங்களின் விவரமும், அந்நாணயங்களில் அமைந்துள்ள படங்களும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நாணயக் காசுகளுள் சில காசுகளில் காளி சிங்கவாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்திருக்கும் பர்வண அமைந்திருப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் வீரபாக்கிராமம் பொருந்திய காளி யென்ற மரது நெடுங்காலத்திற்கு முன் இத்தேசத்தின் பலவிடங்களை வென்று இராஜரீகம் செய்துவந்தனரென்றும், அவர் மரித்தபின் பூர்வ வழக்கத்தின்படி பாக்கிராமத்துடன் அரசாண்ட அவனை அவரது பாக்கிராமத்தைக் குறுப்பிக்க அவளது பின் சந்தியன் மிருகேந்திரனாகிய சிங்கத்தை அவளுக்கு வாகனமாக அளிப்பதென்று வணங்கி வந்தனரென்றும் விளங்குகிறது. ஆதலால் காளி இத்தேசத்தவரின் தெய்வமேயன்றி ஆரியரினரென்பவமன்று மேலைய நாணயக் காசுகளிலுள்ள முத்திரைகளால் இத்தேசத்தவர்கள் ஆரியர் இத்தேசம் வந்துள்ளதென்பதன் முன்னரே நாகரீகமடைந்து இராஜரீகம் செய்துக்கொண்டிருப்பதென்றும் தெளிவாக விளங்குகின்றது. காளிகேதவர்களுக்கு அளவிறந்த நிரவியம் இத்தேசத்தவரால் வருவதைக் கண்ட ஆரியர் அத்திரவியங்களைத் தாங்கள் அபகரிக்கக் கருதி அக்காளியைப்பற்றிச் சில வாக்கியங்களைத் தவிர வேதாகமங்களில் எழுதிக்கொண்டு, அதை இவரிடம் காண்பித்து, அக்காளியைத் தாங்களும் வணங்குவதாகச் சொல்லி, வஞ்சித்து அவ்வாலயங்களைத் தங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டனர்.

ஆரியர்களின் தூல்களுள் ஒன்றிலேனும் ஆரியமதத்தை எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை; ஆனால், ஆரிய வேதங்களிலேவெனில், இந்திய மதங்களை இழிவுபடுத்தி எழுதிப்போடு இந்தியர்களை ஆரியர் பகைத்து, அவர்களை வெல்ல ஆரியர் அவர்களுடன் யுத்தஞ் செய்து வந்தமையால், இத்தேசப் பூர்வகுடிகளும், அவர்கள் ஆடு

மாடுகளும் நாசாடைந்து போகவேண்டு மென்றும், பூர்வ கால ஆரியர் தங்கள் கடவுளைப் பிரார்த்தித்ததாகவும் இரு க்கு முகலிய வேதங்களாலும், இதிகாச புராணங்களாலும் தெரியவருகின்றது கீதனால் இந்திய நூல்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் ஆரியர் இத்தேசத்தில் இருந்ததே யில்லை என்றும், அவர் இத்தேசம் வந்து சேர்வதற்கு முன்னமே இந்தியர் கள் நாகரீக மடைந்திருந்தன ரென்றுத் தெளிவாக விளங்கு கின்றது

18. இந்திய தேசத்திலுள்ள பெரும் சிவாலயங்களும், விஷ்ணு ஆலயங்களும் இத்தேசப் பூர்வ குடிகளாகிய டிபு ரேனிய முறைப்படி கட்டப்பட்டிருப்பதாகவும், ஆரியரின் சுவாதீனத்திலிருக்கும் அவ்வாலயங்களில் இடிந்துபோனவ ற்றை ஆரியர் தங்கள் முறைப்படி நவீனமுறையாகக் கட்ட வில்லை என்றும், பெர்குசன் என்னும் சிற்பசாஸ்திரி கூறியுள் ளார் இத்தேச வியாபாரச் சரக்குகள் ஐரோப்பா கண்டத் தில் மிகச் சிறப்போடும் மதிக்கப்பட்டு மிக ஏராளமாகப் பல தேசங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தன. இக்கா ரணத்தால் இந்தியர்கள் பூர்வகாலத்தில் நாகரீக மடைந்திருந் தன ரென்று ஐரோப்பா முதலான கண்டத்தவர்களும் ஒப் புகொண் டிருக்கிறார்கள்.

அதிகாரம்—3.

வருணபேதம்.

வருணபேத முண்டென்னுங் கோட்பாடு நடுவாந்தரத் தில் செய்யப்பட்ட மனுநூலிற் கூறியிருப்பதேயன்றி, அத னை மெய்ப்படுத்தத்தக்க யாதொரு சாஷியுமில்லை யாதலால், அது அங்கீகரிக்கப்படத் தக்கதல்ல. அக்கோட்பாடு கடவு ளால் அமைக்கப்பட்டதெனின், மற்றய தேசத்தவர்களின் சமய நூல்களில் அதனைப்பற்றி ஓர் வாக்கியமாவது கூறிய ராததென்ன?

2. இத்தேசத்தவர்களின் குலாசார மதாசாரங்களின் பேதா பேதங்களையும், உத்தியோகத் தொழில்களையும் காட்

தம் “வருண” மென்னும் வடமொழி, விதம். வகை. இனம், துலம், ஜாத வர்க்கமென்னும் பலபொருள் கொள்ளும். இது பூலோகத்தில் எத்தேசத்தாராம் வழங்கப்படாமல் இவ்விந் திய தேசத்தாரால் மட்டும் வழங்கப்படுகின்றது.

3. ஆரியர் பூர்வ அசரிடத்தில் மந்திரிகளாகவுந் கல் னிச் சங்கத்தாராகவுந் அமர்ந்து, இந்நகர மொழிநியவரால் எழுதப்பட்ட சரித்திரங்கள் அசர் முன்பாகக் கொண்டு வர ப்பட்டு அங்கேற்றல் செய்க்கப்பட வேண்டுமென நியமி ச்து, முற்றமே கொண்டு வரப்பட்ட இந்நகரங்களில் தங்க ளைப் புகழ்த்துப்பவைகளை யங்கிரிக்கர்செய்தும், தங்கள் புர்வோத்தரங்களில் உள்ளதை உள்ளபடி எழுதி யிருப்பவா வற்றை யழிக்கச் செய்ததனாலும் தங்களுத்த முன்னிருந்த பூர்வ சரித்திரங்களை ஒழிக்கச் செய்ததனாலும் இப்பரியாய திபத்தின் பூர்வ சரித்திரம் இல்லாது போயிற்று. இமயமலை ய்ந்து வட மேற்கிலுள்ள பாரசீகக் குடிகள் தீபை வணங்குவது போல பிராமணர்களும் வேள்வி, யாகாதி கிருத்தியங்கள், திப நமஸ்காரம், சூரிய நமஸ்காரஞ்செய்து தீபை வணங்குவ தாலும்; பாரசீகமும், மகம்மதியரும் ஆக்கிருக்குள் வழங் சும் ஆன்மாவென்னும் மிசிரமற்ற தனிபேக பதார்த்தம் ஆண்பாலருக்கே யன்றிப் பெண்பாலருக்கில்லை யென்னும், அகையால், அவர்கள் வேதங்களை ஓதவும், கடவுளை வணங்க வும் படாடுதென்று தடுத்திருப்பது போல, பிராமணரும் மா தரை வேதம் ஓதுகலினின்றும், தேவ வழிபாட்டினின்றும் விலக்கி யிருப்பதாலும், அவர்களது பாஷையும், நடையுடை பாலனைகளும் இத்தேசத்தவர்களின் நடை யுடை முகலியவ ற்ற்றற்கு முற்றும் பேசப்பட்டிருப்பதாலும், ஒரு தேசத்தினி ன்று மறுதேசத்தில் குடியேறி இருப்பவர்கள் அத்தேச பூர் வகுடிகளைத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்துவது போல, பிராம ணர் இத்தேசத்துப் பூர்வ குடிகளைத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படு த்தி யிருப்பதாலும், மகம்மதியர் தங்கள் ஊழியங்களை இயற் றுவித்துக் கொள்ள அடிமைகளை வாங்குவதுபோலவும், நிற்ப ததுபோலவும், ஆரியர் இத்தேச பூர்வ குடிகளிடத்தில் தங் கள் கிரியைகளை இயற்றுவதிடதுக் கொள்ளவும், அவர்கள் செ

ல்வக்தைக் கிரகித்துக்கொள்ளவும் ஜாதிபேதங்களை நிரூபித்திருப்பதாலும், இத்தேசத்தின் பூர்வ இதிகாச மில்லாவிடினும், மேற்கண்ட காரணங்களால் அவர்கள் இத்தேச பூர்வகுடிகளல்லவென்றும், பாரதீக தேசத்தினின்று இத்தேசத்தில் குடியேறியவர்களென்றும் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

4. அலைகடல் சூழ்ந்த இப்பூலோகத்தின் கண்ணே சிறந்து விளங்காவின்ற இத்தேசம் எக்காலத்தினும் குறைவுபடாது நீர்வளமுள்ள கங்கை, சிந்து, யமுனை, காவேரி முதலிய பெரியதும் சிறியதுமான பல நதிகளை அடுத்ததே துடையதாயும், வாழை, பலா, மா, தெருகு, கரும்பு முதலிய பலன்களால் நெருங்கி வண்டுகள் பாடுகின்ற மலர்ச்சோலைகளும், நறுமணம் வீசும் அழகிய நானூதி மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் செடிகளில் அம்மலர்களுக் கேற்ற பலவித வருணங்களையுடைய சிறிய புள்ளினங்கள், காண்போ ரெவருங் கவர்க்கும் படியம்மலர்களில் ஒழுகும் மதுரத்தை அருந்த வந்தோருடையங்களில் மலர்கள் தோறும் பரந்து நிரியும் வண்டுகளையுடைய நந்தவனங்களையும், தாமரைத் தடாகங்களையும் நீர்நிறைந்து அல்லி, நீலம் முதலிய புட்பங்கள் மலர்ந்தனையுடைய, ஏரி, குளம் முதலிய பல நீர் நிலைகளையும் கொல் முதலிய பலவித பயிர்கள் மாறாது முப்போதும் விளைகின்ற குறைவற்ற விளைவையுடைய புலன்களையும், அரசமண்டபங்கள், விசித்திர மண்டபங்கள், கல்விசாலைகள் வினோத மண்டபங்கள், சித்திர மண்டபங்கள், தியாபதைலங்கள், ஆயுதசாலைகள், சிலம்பக் கூட்டங்களு முடையதாய் எத்தேசத்திலும் இதுவே சிறந்ததென்று விளங்கிய இக்கண்டத்தின் வடகோடியிலுள்ள பஞ்சாப் மாகாணத்தில் ஊடுருவிச்செல்லும் சிந்து நதிவரையில் வந்துபோன பூர்வ இதிகாச மெழுதிய ஹேரோட்டீசுக்கும், பஞ்சாப்பை பாண்டுவந்த சந்திரகுப்த்த னென்னும் சக்கரவத்திக்கு முன்னும், அறமுறை வழுவாது செங்கோல் நடாத்திவந்த பெளத்தமத மரபில் தோன்றிய பரதேச பரனென்னும் சக்கரவத்தி (சுமார் 3000-வருஷங்களுக்கு முன் மகா தபசியாக நிரூபி

நீர்த்தங்களுடைய காலத்தில்) தன்னுணையைச் செலுத்திச்
சாத்துருக்களை நாசஞ்செய்து சான்றோருக்குத் துணைபுரிந்து
வந்தார். அப்போது இந்தியாவின் வடமேற்கிலுள்ள பாரசீக
க் குடிகள், தங்கள் தேசத்திலுண்டான பஞ்சத்தால் அன்ன
வஸ்திராதிகளுக்கு வருவழியின்றி வருந்தி யிருக்கையில் கிழ
கண்டமாகிய இவ்விந்தியா தேசத்தை வந்துபார்க்க, இது சக
ல சகாணுபவங்களிலுங் குறைவற அமைந்திருப்பதுமன்றி இ
த்திசைக் குடிகளில் பெரும்பான்மையோர், என்பு பலகரை
முதலியவற்றை ஆபரணங்களாக அணிந்தும், தோல், இலை,
மாப்பட்டைகளை ஆடைகளாக உடுத்தியும், பலவித பாவைக
ளைப் பேசியும், நானாவித மாம்சாதிகளைப் பாகஞ்செய்யா
துண்டும் வந்ததைக்கண்ட அப் பாரசீகர் களிப்புற்று, முசு
லிவ் சிந்து நதிவரையில் குடிபுகுந்து பின்பு கங்கா நதியோர
முழுவதும் வியாபித்தார்கள்.

5. பூர்வ காலத்தில் ஆரியரே வானசாஸ்திரம் தெரிந்த
வர்களாயும் இத்தேசத்தவர்கள் அச்சாஸ்திரம் சிறிதெனி
னும் தெரியாதவர்களாயும் இருந்ததினால், அவர்கள் இத்
தேச மன்னவரிடத்தும் பிரஜைகளிடத்தும் எதிர்கலத்தில்
சம்பவிக்கும் சூரிய சந்திர கிரகணங்களைப்பற்றி முன்னறிவி
த்து, அவ்வாறே சூரிய சந்திராதிகள் மறைபட்டுப் போவ
தைக் காண்பித்து அதிசயிக்கும்படிச் செய்து தங்களிடத்
தில் என்னுமில்லாத மதிப்பையும், கௌரவத்தையும், அச்ச
த்தையும் வருவித்துக் கொண்டபின், ஆகாய வீதியில் தோ
ற்றும் வியாழன் முகலிய கிரகங்கள் தங்கள் சுயகுலத்தைச்
சேர்ந்த பிராமணர்களெனவும், அவர்கள் கடவுள் சுயவை
அதிகமாகப் பெற்றதனால் சுடரொளி தேசத்தைப் பெற்று
நஷத்திர மண்டலத்தில் கிரகங்களாக உயர்த்தப்பட்டார்க
ளெனவும், அக்கிரகங்களின் சுய குலத்தவர்களான தங்க
ளால் செய்யப்படும் கிரியைகளை அக்கிரகங்கள் அங்கீகரித்து
க்கொண்டு தங்கள் வேண்டுகளை அளிக்கின்றன வெனவு
மெழுபிந்து, மாந்தருக்கு நேரிடும் மனவருத்தம், பிணியாதி
களை நிவர்த்திக்க நவக்கிரக சாந்தி முகலிய கிரியைகளைத் தங்
களைக்கொண்டு செய்விக்கப்பட வேண்டுமெனவும், மந்திர வல்

வணமாவிலும் பாகத்தில் நுதிபங்களினாலும் மழை பெய்வி
க்கத் தங்களைத் தவல்லவை இருக்கிறதெனவு மொழிந்து, மு
றையே தங்களைக் கொண்டு செய்வித்தும், இறந்தோர் ஆன்
மா மீதுத் தபசியால் வருத்தமடைந் திருக்குமெனவும், அவ
ற்றின் பரிபைத் தணிக்கப் பிராமணரைத் தவிர மற்றொருவ
ராலு மாகாதெனவு மொழிந்து தங்களைக்கொண்டு அப்பசி
மயத் தணிக்கச் சாச்சடங்காகிய தர்ப்பணம் செய்விக்கப்
பட வேண்டுமெனவும், யாகத்தால் வேந்தர் குல மாபினரு
க்குப் புத்தோபல வும், வெற்றிச்சிறப்பும் உண்டாகுமென வே
ந்தருக்கு ஆகை வார்த்தைகளுட்டி, தங்களைக்கொண்டே
ஆகநுதிபங்கள் செய்விக்கப்பட வேண்டுமெனவும், தங்க
ளுக்குப் பின் ஆகநுதிபங்களை இயற்றுவிக்கத் தங்கள்
புத்தோர் பெருந்தோர்களை பரம்பரை முறையாக வாவேண்டு
மெனவும் நியமித்தார்கள்.

6. யாகத்தால் வேந்தரும், வேந்தரும் வித்தியாசமி
ன்றி வந்து, ஒன்றுசேர்ந்து, ஒரு பந்தியில் கலந்துண்பதனால்
தீட்டென்று எண்ணுது உண்டுவந்தது மன்றி சஷத்திரிய புத்
திரிகளை மணத்தும் சஷத்திரிய மன்னர் மனைகளிலும், யாக
சாலைகளிலும் பாகஞ்செய்யும் நவ நவமான மாப்சாதிகளை
யுண்டு வந்தும், தூதர்களாக ஸ்சாஸ்திரபத்தியம் போயும், தூ
தருஷ்டி சக்தி யுடையவர்கள்போல் பின் நடப்பவைகளை
முன் குறிப்பிக்கும் சோதிடத்தையும், சுப அபசகுணங்களை
உணர்த்துகலென்று பகரும் சகுணங்களையும் தங்களைக்கொ
ண்டு தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமெனவும், புத்திரசந்தான
மில்லாதவர்கள் தங்கள் ஆரிய குருக்களைக்கொண்டு செய்வி
த்துக் கொள்ளலாமெனவும் விதித்து, அவ்வாறே தசரதன்
முதலிய மகுட வர்த்தகர்களின் பட்டபஸ்திரீகளுடன் புண
ர்ந்தும், கணவரை இழந்த சஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வித
வை ஸ்திரீகள் தங்கள் அணிந்திருக்கும் ஆபரணங்கள் அனை
த்தையும் பிராமணருக்குத் தானஞ்செய்து, இறந்த தங்கள்
கணவருடன் உடன்கட்டை ஏறுபவர்க்கும், அவர்பொரு
ட்டு அக்குடும்பத்தா ரனைவருக்கும் மோக்ஷங் கிடைக்குமெ
ன்றேற்படுத்தியும் அவ்வாறே அவர்கள் அணிந்திருக்கும் ஆ

பரலாங்கல் அனைத்துநாள் கொடுத்தி, அவர்களைத் துடிக்கப் பணக்கக் தீயிற் பாய்த்து வாய்நடை வெட்டுகிறது சாட்டலா துப்படிச் செய்து வந்தார்கள்.

7. ஸீயாநியில் வருந்துமா எஷ்த்தியிப லைசிய துத்தியர்கள் தங்கள் மனைவி மக்களுடன் நிரூபித்ததுச் சென்று திரையுடன் செய்தித் துக்குகொண்டு காணிச்சை செலுத்தல், அவர்கள் ஸீயாநி சொஸ்தாப்பொனப் பிராமனார் வத்தநிரப்பித்தா புலநயை அத்தனை நம்பி வந்தவர்களைச் சித்திபடித்த செய்தித்துக் கொள்ளச்செய்து, அவர்கள் கொண்டு வந்த காணிக்கையையும், அவர்கள் அளித்திருக்கும் மங்கையுமுதல் சாஸ்த வெஸ்வி பொன்னுமலங்களைப் தங்களுக்கும் புன்விலைச் சட்டாக இருக்கும் அம்வாலய தெய்வத்திற் குச் சார்பிக்கச்செய்தார், கொச்சி நடுவாங்கர் புத்திய மலையாள பாகாணங்களில் கற்பித்தவர்கைய அப் பிரதேச பிராமனார் அதுபத்து நான் தவலை சையோகடேபதங்கள் புற்றுமறித்த கன்னிகைகளை சிறந்தவர்கள்” என வந்திடுறப்பித்து அவ்வாறே உயர்நுலத்திலுக்கும் செல்வக் கன்னிகைகளை அவர்கள் பெற்றோரால் சம்பளமும் வெகுதியும் பெற்று, நுந்வத்யாவதற்கு முன்னமே அக்குல மகளிருக்கைச் சையாக வித்தங்கள் கற்பிப்பவர்களைப்போல் அவர்களைச் சையோகத்தும், அத்தேச எக்குலமகளிரும் பிராமனார் தங்களை இச்சித்தித் தங்களை ஆலிங்கனம் புரியவரில், அம்மாதர் தங்கள் கணவருடன் சயனித்துக்கொண்டிருப்பினும் அக்கணவரை அப்புறப்படுத்தி, வந்த பிராமனானின் காதலை நிவர்த்தித்து அவர் சென்றபின் தங்கள் நாயகருடன் சயனிக்க வேண்டுமென ஓர் ஏற்பாடும் ஏற்படுத்தி அவ்வாறே அம்மாதுலரைப் புணர்ந்தும் இவ்வாறு தங்கள் எண்ணத்தைப் பலவற்றினும் நிறைவேற்றினார்கள்.

8. இராமன், கிருஷ்ணன் முதலிய குருநில மன்னர்களை யடுத்து நீங்கள் எங்கள் ஜீவனுள்ளவராயில் எங்களைக் கட்டவுளைப்போ லெண்ணி கட்டவுருக்குச் செலுத்தும் வழிபாட்டினைத் தையும் எங்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பொருளை எங்களுக்குத் தந்து வருவார்களானால், நீங்கள் இறந்தபின் உங்

கள் உடலை சேஷமித்த இடத்தின்மீது உங்கள் பெயரால் ஆ
லயங் கட்டுவித்து உங்களை நான்கள் கடவுளாக எண்ணி வண
கிடுகிறோமென மொழிந்த. அவ்வரசர் ஜீவித்திருக்கும் வரை
யில் எண்ணிறந்த பிராமணர்கள் அவ்வரசரைச் சூழ்ந்து,
விலாப்புடைக்க உண்டு உடுத்து வந்தார்கள் அவ்வரசர் இற
ந்தபின் அவர்கள் மைந்தரைக்கொண்டு முறையே ஆயத்த
மைப்பிக்கச்செய்து, இவரே பிரத்தியக்ஷமான தேவதை என
வதந்தி பிறப்பித்து, அவர்கள் மைந்தரைக் கொண்டும், மற்ற
வர்களைக் கொண்டும் அக்கடவுளுஞ்சு விவாகமென்றும், சோ
பனமென்றும், காலே போஜனமென்றும், மாலை போஜனமெ
ன்றும் நகர்சோதனை வருகிறுரென்றும், இன்று பள்ளியறை
க்குப் போகிறுரென்றும். ஏற்படுத்தி, இன்னின்ன கிரியை
களுக்கு இன்னின்ன பதார்த்தங்கள் வேண்டுமெனவும்,
இவ்வளவு பொருள் காணிக்கையாகக் கொடுக்க வேண்டுமெ
னவும் ஏற்படுத்தி அவர்கள் பொருளைக் கிரகித்தார்கள்.

9. ஆரியர் தங்கள் வாக்கு அனுவுந் தவருமல் நாட்ட
யில் அனைத்தும் நிறைவேறுமென்று அரசர் உள்வதத்தில்
வழுவான நியாயத்தால் உறுதி பிறப்பித்ததினாலே, இதம்
சொல்லும் இயற்கையுள்ள ஆரியர் வாக்குறுதியை நம்பித்
தங்கள் மாதுலரையும் பொருளையும் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பி
த்து, அவர்கள் வசமாகி அவர்கள் சொன்னபடி எல்லாம்
ஆடினார்கள். ஆனதனால் ஆரியர் கிருஷ்ணன் முகலிய அரசர்
களைத் தேவர்களென்றும், தெய்வப் பிறப்பென்றும், தெய்வீ
கத்தன்மை யுடையவர்களென்றும், அவர்கள் புரிந்த துர்க்
கிரியைகள் முகலிய குற்றங்களைப் பாரதமுதலிய இதிகாசங்
களில் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். குலத்தினாலும் குணத்தினா
லும் சிறந்து தம் நிலத்தில் வாழும் குடிகளின் ஜீவனையும்,
சொத்தையும், தம் ஜீவனெனவும், சொத்தெனவும் பாவி
த்து ரக்ஷிக்கும் மாக்ஷிமையுள்ளவர்களும், சிறிதாயினும் நெ
றிமுறை தவருமல் தயாளசிந்தையுடன் ராஜாதிசாரம் செலு
த்துபவர்களும், பிறர் சுகதுக்கங்களைத் தம் சுகதுக்கம்போல
ஏண்ணி நடப்பவர்களும், தம் மனதிற்கு ஒவ்வாதனவற்றை
நாடாகவர்களமாகிய இராவணன் இரண்டன் முகலிய

நிக் கொண்டு, தங்களை மட்டுமே களாநாயர், ரோஷபேதகளாக வர்த்தித்துவென்றொன் றொரு வர்க்குநான்களைக் கொட்டளைத்து வந்தார். விவாதித்தார் பதவரைகள்.

11. இவர்கள் தங்கள் சபையுலக்தவர்கள் விர்த்தியடைந்த அநேக தூற்றுகளுக்கும் தூய பின்னர் நமஸ்காரமெனத் து ஆகவே தாலையில் இருந்தகனுவல் சிவந்திருந்த தங்களை அரிய ரொஷபர், சூரிய வெப்பத்தால் கறுத்து நிற்கும் இத்தேச பூர்வ சூரகளைத் தாடியமெனவாய், இரவு வாய்ப்பாகப்பரிந்து. இத்தகைய சூரகளைத் தீர்த்துத்தீர்த்த தங்கள் மேன்மையையையக் கருத்துச் சர்வதேச காலங்களிலும் முதற் பூர்வீகமாயுள்ள தெனவும்: எதனிலும் சிறந்ததெனவும் இவர்கள் நாய், மாடு, குழை, பசுக்களையுண்டு வந்தகாலத்திற்கு முதற்பேத கொல்லாவிடத்தலைப்பெற்றதெனவும், (மதுதால் 364-வது புறம், 105-வது கலோகம்) “அஜீகர்த்தனென்னும் முனி பசியினால் வருத்தப்பட்டு கனச்சேபன் என்னும் தன் சொந்தப் பிள்ளையைக் கொண்டு தூறு பசுக்களைக் கொல்வித்து அவற்றை மாம்சத்தைத் தானேவிறுார்.” 106—“தருமச்சைபு அதுருமச்சையும் நன்றாகவறிந்த வாழ்தேவர் பசியினால் கஷ்டப்பட்டுத் தன் பிராணனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நாயின் மாம்சத்தைப் புதித்தார்.” 107—“சுவத்தில் முதிர்ந்த பரத்வாஜமகாமுனி தன் புத்திரனுடன் திரிமானுஷியமான காட்டில் விருதுவென்னுந் தச்சனிடத்தில் அநேகபசுக்களாவங்கித்தெனார்.” 108—“தருமா தருமங்களையறிந்த விஸ்வாமித்திரர் பசியினால் துன்பப்பட்டு சண்டாளன் கையிலிருந்த நாயின் மாமிசத்தை வாங்கித்தெனார்.” (மதுதால் 23-வது கலோகம்) “கருஷ்ணாஜ மென்னும் மானுஷன் எந்தவிடத்திலும் தபாவமாய் சஞ்சரிக்கின்றதோ அந்தவிடத்தான் யாகஞ்செய்வதற்குரியது. மற்றவிடம் குத்திநர் வசிக்கும் அசுத்தமான நிலைச்ச தேசமென்று சொல்லப்படும்.” 24-இப்படிப்பட்ட புண்ணிய தேசங்களை இருபிறப்பாளமாகிய ஆரியர் வேறு தேசத்திற்கு பிறந்தவராயினும் (வேறு தேசமென்பது பாரசீகம்) வந்துடையவேண்டியது. அல்லது, குத்திநர் ஊழியத்தொழிலைவிட வேறுவிருத்தியை எந்தவிடத்திலும் அ

அவ்வாறாயினும் அந்த விடத்தில் வரிக்கத்தக்கது. (பிரா
மணம் தங்களுக்கு கிருஷ்ணராமமென்னும் மானின் மாம்சத்தி
ல் அந்நிதி வணக் குற்றங்கள் அதன் தோலில் நிறிது துண்
மத்த அவிணியாவட்டம் உல்லது ஸ்ராவத்தில் பூணுதலில்
உட்கொள்வது மன்ற, அதன் தோலின்மீது உட்கார்ந்து
இப்பயங்கள் செய்து, தங்கள் தேவாராதனை சாமான்களை
அதன், தோலால் செய்த வாயில் வைத்துக் கொள்ளுகிற
ர்கள்.)

12. கௌதம புத்தரென்பவர் இரண்டு கோடியே தொ
ன்னாற்று முன்று இலட்சத்து அறுபத்தெண்ணாயிரம் எ
ழுத்துக்களுடன் பிடகாகாமென்னும் முப்பத்தாண்டு பிரி
வுகளாக எழுதிய தர்மப்பாடா (Dhammapada) வென்னு
ம் வேதத்தினின்றும் இவ்வேதத்திற்குப் பின் ஜோராஸ்டர்
(Zoroaster) எனும் பாரசீக வேதியன் எழுதிய ஜின்டவஸ்தா
(Zendvesta) என்னும் வேதத்தினின்றும் சிலவற்றை
தீக்க சிலவற்றைத் தழுவி இல்லாதன சில வற்றை நூதன
மாகச் சேர்த்து, முதலில் நவீனமாக ருக்வேதத்தை எழுதி
னார்கள். இச்சயதேசத்தவரான பெளத்தமத இறைவர்களி
டத்தில் அவ்வேதந் தாங்கள் கடவுளால் பெற்ற வரப்பிரசா
தமெனவும், அதனை ஒத்த தாங்களே உரியவர்களெனவும்,
இனி இத்தேசம் தங்களால் நற்சீருக்குவா எதிர்நோக்கிக்கொ
ண்டிருக்கிற தெனவு மொழிந்து, அதனையாவரும் அங்கீகரி
க்கதும்படி உபாய தந்திரஞ்செய்தார்கள். அதனையாவரும் அ
ங்கீகரித்தபின் தாங்கள் உயர்ந்த ஜாதியாரெனவும் சுஷத்திரியர்
முதலானவர்கள் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களெனவும், இ
ந்தேசப் பூர்வகுடிகளைத் தொடுவதனால் தீட்டெனவுஞ்சாதி
த்து, இத்தேசமென்னர் முதலானவர்களுடன் கலந்திருந்த
பாரசீகராகிய ஆரியர் தங்கள் சுயகுலத்தவர்களுள் ஓர்சங்கங்
கூடி, வேதம் ஒதுபவர்களை வேதியரெனவும், புஜபல பராக்
கிரமத்தை சுஷாத்திரத்துடன் சாதிப்பவர்களை சுஷத்திரியரெ
னவும், வாணிபம் செய்வோரை வைசியரெனவும், மற்றைய
க் கொழில்களை இயற்றுவோரைச் சூத்திரரெனவும் வகுத்து,

அச்சங்கத்திற்குச் சபாநாயகராக இருந்ததனால் அச்சபையி
ல் எழுதப்பட்ட நாலுக்கு மது தருமனாலென்று பெயரிடப்
பட்டது. அம்மதுவுக்குச் சுவாயம்பு, சுவாரோஜிஷன், தே
பஸ், சூரிய, வைதன், சாக்ருஷன், வைசுவதன் என்ற எ
ழு பெயர் தவிர வேறு எழு பெயர் உபபலமாக இருந்து உ
தவிபுரிந்தனர் இவர்களுக்கும் இவர் பின் சந்தியாருக்கு
மே பிராமணரெனவும், வேதியரெனவும் அந்தணரெனவும்
பெயராம்

13 இவர்கள் பெரும்பாலும் பொருளரசையும், பொய்
யும், வஞ்சனையும், தந்திரமும், தற்புகழ்ச்சியும் சுயநாதிபாரி
டத்து விசுவாசமும் உள்ளவர்கள். இவர்களே இத்தேசத்தச்
வர்களை ஐக்கிய சம்பந்தத்தினின்று கலைத்து, பலபிரிவினராக
ப்பிரிந்து ஒழுங்கும்படிச் செய்து, தற்கால சீர்கெட்ட நிலைம
ைக்குக் கொண்டுவந்தவர்கள். இவர்கள் அந்நூலில் கண்டவண்ணம் உ
யர்ந்த வருணத்தாராக இருப்பதால், மற்றைய மூலினத்த
வரும் வருந்தி சம்பாதிக்கும் பதார்த்தங்களில், உயர்ந்ததும்
நல்லதுமான சமஸ்த பதார்த்தங்களையும் தமக்கே அளித்து
சாழ்வனவற்றிலும் தங்களுக்கு வேண்டுமவ்வளவுபட்டும் எ
டுத்துக்கொண்டு மற்றதையும் தம்மவருக்கே அளித்தவிட
வேண்டுமெனவும், கடவுளை வணங்கத் தாங்களே உரிபவர்
களெனவும், மற்ற மூலினத்தவரும் அக்கடவுளைத் தங்கள்
முன்னிலையிலன்றி வழிபடலாகாதெனவும், தங்களைக் கடவு
ளாக வழிபடவேண்டுமெனவு மேற்படுத்தி போதித்து வந்
தமையை, (மதுநூல் 122-ம் சுலோகம்) சூத்திரன் சுவர்க்க
த்திற்காகவாவது, ஜீவனத்திற்காகவாவது, அல்லது, இர
ண்டிற்கு மாகவாவது பிராமணனையே கொழவேண்டும்.
இவன் பிராமணனையடுத்த சூத்திரனென்று ஒருவனுக்குப்
பெயர்வந்தால் அதனே அவனுக்குப்பாக்கியம். ஆதலால்
பிராமணனை உபசரிப்பதே சூத்திரனுக்கு எல்லாத்தொழிலையு
ம்விட மேலான தருமமென்று கருமகாண்டத்தில் சொல்லி
யிருக்கிறது. நானாதிக்குகளிலுமுள்ள இத்தேச கனவான்
கள், தனவான்கள், மன்னர், மகுடாதிபதிகள், பட்டவர்த்
தனர்கள், யாவரும் ஒப்பாமல் ஆட்சேபிக்கதனால், மதுநூ

ல் எழுதிய பிராமணரும் மற்ற பிராமணரும் ஒருங்குகூடி ஆலோசித்துத் தங்கள் எண்ணத்தை நிறைவேற்றத் தங்கள் குலத்திறந்த பரகரணை * மகுட வர்த்தனாக்கினர் கள்.

14 அவன் அகமகிழ்ந்து முகமலர்ந்து சிங்காசனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான். அவன் தாமரை மலர்போல் முகமும், செவிக்கினிய மொழியும், கடுவிஷங்கத்தும் அகமும் எவர்கூடி மெடுத்தும் என்னென்ன ஆரோகந்தசெய்தும், தானுந் தன் இனத்தவருமட்டும் பெருவாழ்வு வாழும் அபிலாசமுள்ளவன். அவன் தனக்கும் மனுதூலாசிரியருக்கும் நற்சமயம் வாய்க்கத்தென்றெண்ணி தங்கள் சட்டநிட்டங்களுக்கு எதிர்த்து நிற்பவர்களை அமார்க்களத்திற்கு வரவழைத்துப் படுகொலைசெய்தும், அச்சுறுத்தியும் தங்கள் சட்டநிட்டங்களில் தூஷரமேனுந் தவறிப்போகாமல் யாவும் எழுத்தெழுக்காக இக்கேச பூர்வகுடிகளின் அனுஷ்டானத்திற்கு வரும்படியும் தங்கள் ராசஷச மனவலிமையால் தங்கள் கோட்பாட்டிற்குச் சிறந்த சின்னமாக வருணபேதத்தையும், தங்கள் சமயாசாரங்களையும் பின்பற்றுபவர்கள், எவர்களும் சமயச்சின்னங்களாகிய நிருநீரெனும் வெண்குறியையும் நாமமென்னும் செவ்வுறியையும் முகத்தில் பதிந்து கொள்ளவேண்டுமெனவும்; வருணபேதக்குறிகளாகிய முகலியார் நாயடு முதலிய மொழிகளையும் அவரவர் பெயர்களுக்கு இறுதியில் அழியா முத்திரையாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமெனவும் விதித்தனர்.

15. (மதுநூல்-சாதகர்மாதி சமஸ்காரம் 30-31-32-வது அதிகாரபாயங்கள்.) “பிராமணருக்கு உதிக்குங் குழந்தைக்குப் பதன அல்லது பன்னிரண்டாவது தினத்தில் புண்ணிய திதியில் நல்ல முகூர்த்தத்தில் நல்ல நக்ஷத்திரத்தில் நாமக

ன தாயைப் படுகொலை செய்தவனும், ஜமதக்கினி தீக்கிரமமாகிய பரகராமனென்பவன் கூஷத்திரிய வம்சத்தைக் கருவறுக்கப் பன்னிரண்டு தடவை படை எடுத்து அநேகமாக சங்கரித்தவன்.

[illegible][illegible]

த்தனியான கிரியைகள் பிரித்தனர். ஆவற்றின், பிராமண
ருக்கு வேள்வி செய்தல், வேள்வி செய்வித்தல், வேதமோ
துதல், வேத மோதுவித்தல், தானம் வாங்குதல், தானங்
கொடுத்தல் என்னும் அறுவகைக் கிரியைகளையும்; ஸ்ஷத்திரி
யருக்கு வேதமோதுதல், வேள்விசெய்தல், தானங்கொடுத்
தல், பிரஜைகளைக் காத்தல், மன அடக்கம் என்ற ஐவகைக்
கிரியைகளையும்; வைசியருக்கு வேதமோதுதல், தானங்கொ
டுத்தல், பசுவைக்காத்தல், வாணிபஞ்செய்தல், வட்டிவாங்
குதல், வேளாண்மைசெய்தல் எனும் அறுவகைத் தொழி
ல்களையும்; ருத்திரருக்குப் பிராமண அடிமைத்தொழில் செ
ய்வதென்னும் இழிதொழில்களையுந்தனித்தனியாகப் பிரித்
தனர். ஸ்ஷத்திரிய-வைசியருக்குக் கற்றுக்கொடுத்து அவர்
நிரியயத்தைக் கிரகிப்பதற்காகவே பிராமணர் தங்கள் பிராம
ண குருவுக்குச் சிறிது பொருளைவித்து வேதமோதவும் வே
ள்வி செய்யவுங் கற்றுக் கொள்ளவேண்டுமெனவும், உலகத்
திலுள்ள சமஸ்த பதார்த்தங்களும் தம்பொருட்டே பிரம்
மானால் படைக்கப்பட்டன வெனவும் ஆகையால் அவை
எவர்களுடத்திலிருப்பினும் தங்களுக்கே பாத்திய முள்ள
வைகளாக இருப்பதாயும் அவற்றைத் தாங்கள் தானமாக
வாங்கப் பாத்தியப்பட்டிருப்பதாயும் தங்களுக்கே சமஸ்த
ஜாதியாருந் தானங்கொடுக்க வேண்டுமெனவும் வித்தத்தனர்.

17. (பிராமணர் தானம் வாங்குவதைமட்டும் நாம் தின
ந்தோறுங் கண்டுங்கேட்டும் வருவதேயன்றி, அவர்கள் தா
னங்கொடுப்பதைக் கண்டதுங்கேட்டதில்லை.) ஸ்ஷத்தி
ரியர் பிராமணருக்குத் திரண்ட நிரியமளித்து வேதமோ
தவும், வேள்விசெய்யவுங் கற்றுக் கொள்ளவேண்டுமெனவு
ம், தம்மவருக்கே தானங்கொடுக்க வேண்டுமெனவும், தம்ம
வருக்கே எதுந் தீருவராவண்ணங் காக்கவேண்டுமெனவு
ம் பிராமண ஸ்திரீகளை மட்டும் விரும்பாதிருக்க வேண்டுமெ
னவும் ஏற்படுத்தினர். வைசியர் ஸ்ஷத்திரியரினும் நிரியயக்
குறைவுள்ளவர்க ளானதனால் வேள்விசெய்வதை இவர்களு
க்கு நிவர்த்தித்து இவர்களும் பிராமணருக்குத் நிரியமளி
த்து வேதமோதக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனவும், தம்

மருகமே தானங்கொடுக்க வேண்டுமெனவும், பசுவைக் காப்பாற்றி
தான் பரிசுப் பிராமணருக்குத் தானமாக அளித்துத் தாங்கண் ணு
எருமை இவற்றின் பரிசு உண்ணவேண்டுமெனவும், வியாபாரத்தால்
கிடைக்கும் பொன் இரத்தின வகைகளைப் பிராமணருக்குச் சமர்ப்
பித்துத் தாங்கள் தாழ்ந்தனவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெ
னவும், கூத்திரியர் முதலியவர்களிடத்தினின்றும் நெருக்கி விட்ட
பெற வேண்டுமெனவும், வேளாண்மையால் கிடைக்கும் செல்வக்
தானம் முதலிய உயர்ந்தனவற்றைப் பிராமணருக்குத் தானமாக
அளித்துத் தாங்கள் கேழ்வரகு முதலிய தாழ்ந்தனவற்றை உண்ண
வேண்டுமெனவு மேற்படுத்தினர். சூத்திரர் வறியர்களானதனால் இவ
ர்கள் எங்களுக்கு உயர்ந்த சூலத்தாராகிய மூலினத்தோருக்குரிய
எக்கிரியையும் புரியவாகாதெனவும், மூலினத்தோருக்கும் அடிமைத்
தொழில் புரியவேண்டுமெனவும், முக்கியமாகப் பிராமணருக்கே
அடிமைத்தொழில் செய்ய வேண்டுமெனவும் ஏற்படுத்தினர்.

18. கலியுக தரும தூலாசிரியராகிய பராசரரென்பவர் கிரேதா
யகத்தில் சடமே சிறந்ததென்றும், துவாபரயுகத்தில் வேள்வி உயர்
கரென்றும், கலியுகத்தில் தானமே சிறந்ததென்றும், அப்படிச் சிசு
யுகத் தானம் சூத்திரருக்குச் செய்தால் செய்தத்தனை பலனும், வை
பெருகுதுச் செய்தால் இருமடங்கு பலனும், கூத்திரியருக்குச் செய்
தால் மூலத்தனை பலனும், பிராமணருக்குச் செய்தால் சூலத்தனை
பலனும் கிடைக்குமென்றேற்படுத்தினர். மநுநூல்-காலத்தின் தனை
க்கை யணர்த்தல். 92—“புருஷன் தேகமே பரிசுத்தம். அபிசு காபி
க்குமேல் அதிக பரிசுத்தம். ஆகையால், அந்த பிரம்மாவின் முகம்
மாவும் பரிசுத்தமாக இருக்கிறது. பிராமணன் அந்தபிரம்மாவின் மு
கத்திற் பிறந்ததால் பிராமணன் நியாயமாக உயர்ந்திருக்கின்றான்.”
97—“அந்த பிரம்மாவானவர் இந்த உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்
காகத் தன்முகம்-தோள்-தொடை-பாதம் இவற்றினின்று முண்
டான பிரம்ம கூத்திரிய-வைசிய-சூத்திர வருணத்தாருக்கு இம்
மை மறுமைக்கும் உபயோகமான கருமங்களைத் தனித்தனியாக
வகுத்தனர்.”

19. இதன்பின் ஆசிரியர் தாங்கள் தங்கள் முன்னோரால் குடி
யேறலாகாதென்று தடுக்கப்பட்டிருந்த தண்டகாரண்ய மெனும் வி
தியமலையின் தென்பாகத்திலும் குடியேற ஆரம்பித்து, எவ்வெவரு
க்கு எந்தெந்த மாகாணம் அல்லது கிராமங்கள் அதுகூலித்தனவே
அவரவர் அந்தந்த மாகாணம் அல்லது கிராமத்தில் குடிபுருந்தனர்.
மநுநூல், 2-வது-அத்தியாயம் 21 (இமோத்பர்வதத்திற்கும், விநி

பர்வதத்திற்கும் நடுவாயர், ஸர்வநி நடுமரைந்து விசனச
தேசத்திற்குக் கழக்காயர், பிரபாகைக்கு மேற்காயும் இரு
க்கிற இடமானது மத்தியதேசமென்று சொல்லப்படுகிறது.
22-கழக்கு சமுத்திரத்தொடங்கி மேற்கு சமுத்திரம் வரையி
ல் முன்னொன்ன மலைகளின் நடுப்பிரதேசமானது சாதுக்க
ளாகிய பிராமணர் வசிக்கிற ஆரியவர்த்த தேசமென்று சொ
ல்லப்படுகின்றது.) எவ்வெவர் எந்தெந்த மகாணம் அல்லது கிரா
மத்தில் குடிபுகுந்தனரோ அந்தந்த கூட்டத்தாருக்கு அந்தந்
த மகாணம் அல்லது கிராமத்தின் பெயரே இந்நாள் வரையி
ல் வழங்கிவருகின்றது. வட இந்தியாபிராமணருக்கு காராசிய
யரெனவும், தென்னிந்திய பிராமணருக்குத் திராவிடர் என
வும் பெயராம். காராசியபிராமணர்-கேஜேஜியர், ஸர்வஸ்வா
த், கோரட, அட்கல, மதில என ஐவகைப் பிரிவினராகவும்,
திராவிட பிராமணர்-ஆந்தரர், மராட்டியர், திராவிடர், கர்னாட
கர், கர்ச்சிரர் என்னும் ஐவகைப் பிரிவினராகவும், இவர்களி
ல் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் அனந்தம் உட்பிரிவினராகவும் பி
ரிந்திருப்பது மன்றி. அநேகங் கோத்திரத்தாராகவும் பிரிந்தி
ருக்கின்றனர். இவர்கள் கோத்திரங்களை வழுவற எடுத்துரைப்
பது சாத்தியமல்ல. இவர்கள் கோத்திரங்களைப் பற்றிச் சிலர்
155 என்றும், சிலர் 36-16-9-19 ஒன்றும் மொழிகின்றனர்.
ஆனால், இவர்கள் பூர்வகோத்திரங்கள் சிறந்த ஏழு இருவிக
ளின் பெயர்களால் வழங்கிவருகின்றன. இவர்கள் கோத்தி
ரங்களாவன:—கசீப, பாரத்வாஜ, வசிஷ்ட, கௌதம, விஸ்
வாமித்திர, ஆத்ரிய, பத்ராயண, அகஸ்திய ஜமதக்கினி, சு
வாதாத்தாபிச, கௌசிக, ஸ்திரீவாட்ச, பார்க்கவ, பராசர,
கான்வர்த, மித்திரிய என்பவையன்றி இன்னும் அநேக இரு
விகளின் பெயர்களைக் கோத்திரங்களாகவைத்துப் பிரிந்தி
ருக்கின்றனர்.

20 இதன்றி வைஷ்ணவ பிராமணர் தங்களில் தாங்க
ளே வடக்கில்தென்கலை எனும் பிரிவினையை உண்டாக்கிக்கொ
ண்டு பிரிந்திருக்கின்றனர். இவ்வாறே மற்ற ஜாதியாருக்கு
ள்ளும் வலங்கை இடங்கை எனும் பிரிவினையை உண்டாக்கி
ஒருவரைபொருவர் பகைக்கச் செய்து, பொய்யை மெய்யெ

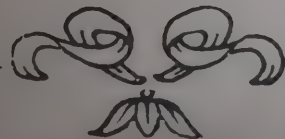
ன்றும், மெய்யைப்பொய்யென்றும் பகருந் தங்கள் கொள்
கையை இத்தேச மெங்கும் வியாபிக்கும்படிச் செய்தபின் தங்
களுக்கு ஐக்கப்பட்டிருந்த அந்த ஷத்திரியரையே அழிக்
கப் பிராமணர் அனந்த பிரயத்தனங்கள் செய்ததனால், இத்
தேச பூர்வ பிரஜைகளின் உள்ளம் விக்கினத்தால் நிறைந்து,
வாடி வசங்கி இருப்பதைக் கண்ட இராஜ இராஜாக்கள் கடு
ஞ்சினமடைந்து, அவர்களை யடக்க பல முயற்சிகள் செய்த
தனால் விரோதம் முதிர்ந்து, இவர்களுக்கு இடையில் பெரும்
பிளப்புண்டாய், அன்பின் கட்டுவிட்டு ஜக்திப சம்பந்தத்தின்
ஆகாரம் அவிழ்ந்தது. இந்நியாவில் அப்போதப்போது ஆ
ண்ட அநிபதிகள் இவ்விடத்திய நிஷ்கலக ஸ்திதியை நிலைநிறு
த்த வல்லவர்களல்லாது போனார்கள். ஷத்திரிய வைசிய
குத்திரருக்கும் ஆரியருக்கும் பிணக்கு எப்பொழுதும் பற்ற
முது நடந்து வந்தது. மெலியோர் வலியோருக்குப் பலியான
ார்கள். வலியாராகிய ஆரியர் தம் ஆசைப் பெருக்கத்திற்கும்
பகஷணமானார்கள்.

21. ஆகவே, மகத்தான இராமன் முகலிப இராஜ வம்
சத்தார் ஆரியருக்கு அனுகூலமாகச் சாய்ந்து, அரசரிமைக்
குரிய நெறிதவறி அபரிமிதமாகப் பெருக்கிய உதிரப்பிரவாக
த்தால் பலங்குன்றி இந்து பிரஜைகளுக்குள் நேர்ந்த பெரும்
பிணக்கால் ஐக்கிய சம்பந்தம் நிலையற்று அசைவுற்றது. கீழ்
கண்டமாகிய இந்நியாவின் சீர்தேற்றத்திற்கு இவ்வாறு இ
டையூறு நேர்ந்ததனால், இயமலைத் தொடர்களுக்கு வடதி
சையில் சந்சரிக்கும் மிலேச்சராகிய மகம்மதிய கொடுங்கோ
ன்மன்னர் இப்பரியாய தீபத்தின்மீது படையெடுத்துவந்து,
இதன் அநேக பாகங்களை வென்று இத்தேசத்தவர்களைக்
கீழ்ப்படுத்தி, வதைத்து, உலர்த்திக்கருக்கி உதிரப்பிரவாகத்
தைப் பெருக்க அனுகூலித்தது.

22. பிராமணர் தங்களால் கல்வியாதி நாகரீக ஒழுக்கங் களிनिன்றும், சநாதார, ஏதுக்களிनिன்றுத் தடுக்கப்பட்டிரு க்கும், இத்தேசத்தவர்களின் கேஷமலாபங்களை நாடாது தங்கள் கேஷமலாபங்களையே நாடி, அம் முர்க்கரிடத்தில் சேர்ந்து முகமாட்டமாடி மிகு இழிவான செய்கையால் அவர் கள் தயவைப்பெற்று, உயர்பதவியி லமர்ந்து, மகம்மதியர் இத்தேச பூர்வ குடிகளுக்குச் செய்துவரும் பெருஞ் சங்கரா த்திற்கு மனஸ்தாபப்பட்டுத் தங்கள் கொடூச் செய்கையை அவ்வளவோடு நிறுத்திவையாது இவர்களும் வதைத்து வந் ததனால் வயோதிகத்தை யடைந்த இத்தேச முதியோரும், இளையோரும், இறைவரும், வறியோரும், கற்றோரும், கல் லாதவரும், ஆடவருமாகப் யாவரும் இவர்களால் தங்களு க்கு இடையறாது நேர்ந்த பெரும் உபத்திரவங்களைச் சகிக்கா ற்றாது எண்ணி எண்ணி துக்கித்துக் கண்ணருவி பெருகப் புலம்பி, என்று தாங்கள் இந் நயவஞ்சகரின் துரோகச் சிந் தையிनिன்று விடுவிக்கப் படுவோமென்று எண்ணமிட்டிரு ந்த ஏக்கம் முதிர்ந்து வருகிற காலத்தில், இந்தியாவின் அந் தொலைவில் வேறுபாஷை பேசி வேறுமதத்தை அனுசரித்து வேறு தேசாசாரங்களைச் சார்ந்தொழுதும் மற்றொரு நூதன தேசத்தாராகிய மகா பிருத்தானியரின் சிங்கர்சனத்தைப் பிராமணர் முதல் பறையர் ஈராக உள்ள சமஸ்த ஜாதியாரும், பெரியோர் முதல் சிறியோர் வரையிலுள்ள யாவருஞ் சூழ் ந்து, சுகத்தைப் பெருக்கி, செல்வத்தை விரித்திசெய்து, சமு தாய கேஷமத்தை முதிர்வித்து, அச்சிங்காசன நிழலில் ஒதுங்கி சுவாதீனமெனும் விருதுக்கொடியைக் காத்திலேந்தி ஏக் கமற்று, அச்சமற்றிருக்கிறார்கள்.

விவேகிகளாகிய லௌகிக சங்கத்தார் ஆரியரால் உணர் த்தப்படும் வருண பேதத்தோடு பகைத்து, எதிர்த்து, அதன்

வலிமையைக் குறைத்து, பிராமண மாய்கையில் அப்படி
வாடி வசங்கி அழுங்கிக்கிடக்கும் சூத்திரர் முதலிய வகுப்பினருக்குத் தேறுதலை யூட்டத் தங்கள் பத்திரிகைகளில் வ
ஞ்ச நெஞ்சினராகிய பிராமணரை நீணிலத்து மார்பின்கா
ண்க" என விளங்கத்தீட்டி வருவதனால் இத்தேசத்திலுள்ள
நீனையையும், இழிவையும் நாட்டிய மனமினது அசபையினர
கியங்களில் அனந்தம், மாறியும், பிராமணரிடத்தில் முன்னி
ருந்த மதிப்பு சிறிது சிறிதாக அற்றும், சூத்திரர் முன்போல
இழிசூலத்தாராக எண்ணப்பட்டாமலும், வருணபேதம் சீக்
கரத்தில் அழிந்து நாசமடைவதற்கு முற்சின்னமாக அந்ந
லிற் கண்டவண்ணமே இராத, ஒவ்வொரு வகுப்பும் அனந
தம் உட்பிரிவாகப் பிரிந்தும், அவ்வருணபேதங்களைச் சாராத
ஜனங்கள் உண்டாய்க்கொண்டும் வருவதுமன்றி, பண்டித
லேந்திகளுடைய மேன்மையும், மும்முரமும் அடக்க அவர்
கள் கையிலிருந்த தீ அவிழ்ந்து, அவர்கள் வாழ்த்துதற்கு
குப் பிரியப்படுவாரும், சாபத்திற்குப் பயப்படுவாரும் இவ்
லா தொழிந்து வருகிற இப்பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின்
இறுதியில் அவர்களால் கற்பிக்கப்பட்டு ஓர் இயல்பினை யடை
யதாய், நிலைபெற்றுப் பூரண சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்துக்
கொண்டிருந்த அசற்சமயமாகிய பிராமண சமயமும், வரு
ணபேதமும் சென்னை லௌகிக சங்கத்தாரால் பலவாற்றா
னுங் கண்டிக்கப்பட்டு, வரவா வலியிழந்து, ஒளி மழுங்கி
இருண்டு வருகின்றன.

புணருத்தி வாக்கியங்கள்.

24. யதுவாசரிபுரங்கள் சதுர்த்துக்கும தனித்தனிபாக வற்புத்திய தொழில்கள்.

1

1.—ஒசல்.....
கூத்திரிய வைசியருக்கு உதவியோடுத்து, அவர்கள் திரை
யத்தைக் கிரகிப்பதற்காகவே தங்கள் பிரமண குருவுக்குச்
சிறிது பொருளளித்து வேதமோதக் கற்றுக்கொண்டு, வே
தமோதவேண்டும்.

2.—ஒதுலித்தல்
கூத்திரிய வைசியரிடத்தினின்று பொருள் பெற்று அவர்களு
க்கு வேதம் ஒதுவிக்கவேண்டும்.

3.—வேள்வி அல்
வது எக்கியஞ்
செய்தல்.....
கூத்திரியருக்கு வேள்வி செய்வித்து அவர்கள் திரவியத்தைக்
கிரகிப்பதற்காகவே தங்கள் பிரமண குருவுக்குச் சிறிது
பொருளளித்து வேள்வி செய்விக்கக் கற்றுக்கொண்டு வே
ள்வி செய்யவேண்டும்.

4.—வேள்வி, அல்
வது எக்கியஞ்
செய்வித்தல்....
கூத்திரியரிடத்தினின்று பொருள் பெற்று அவர்களுக்கு
வேள்வி செய்விக்க வேண்டும்.

5.—சானம் வாங்
குதல்.....
கூத்திரிய வைசிய சூத்திரரிடத்தினின்று சானம் பெற
வேண்டும்.

6.—சானங் கொ
த்தல்.....
சம் துணத்தாராகிய பிரமணருக்கே சானம் கொடுக்கவேண்
டும்.

தீமையுள்ளத்து அதனை ஆராதிப்பது மூவகைப் பாகுபாடு மூடச்சா யிருக்கின்றது. அஃகெ
யும், வேள்வி, யாகம் என்பனவாம்.

சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி

சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி
சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி

சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி
சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி சுருத்திபகுதி

25. இப்பொழுது கூத்திரிய வைகிய சூத்திரர்களில் அகைகர், ருக் முதலிய வேதங்களையும், யாகாதி கிருத்தியங்களையும் நம்பாமலும், அயற்றிற்காகத் தங்களுக்குப் பொருளிக் காமலும் இருப்பதைப் பிராமணர்களிற் பெரும்பாலார் கண்டு, தங்கள் வேதங்களையும், கிரான் செய்கலையும் கைநடுகிழிவிட்டு, கிறிஸ்து வேதத்தால் பொருள் வரவு இருப்பதைக் கண்டு அசுனையே அல்லும் பகலும் சூத ஆரம்பித்தனர்.

2

கூத்திரியத் தொழில்கள்.	1.—பிரணைகளை
காத்தல்....	{	வேதமோதும் அத்தனை ர முக்கியமாகக் காக்கவேண்
டும்.
	2.—தானங்கொ
டுத்தல்.....		பிராமணருக்கே முக்கியமாக தானங்கொடுக்க வேண்
டும்.
	3.—வேதம் சூது
தல்.....		பிராமணருக்குத் திரண்ட திரவியமளித்து வேதமோதக்
கற்றுக்கொண்டு வேதமோதுவேண்டும்.
	4.—வேள்வி அ
ல்லது வக்கியஞ்
செய்தல்.....		பிராமணருக்குத் திரண்ட திரவியமளித்து வேள்வி செய்
வித்துக் கொள்ளவேண்டும்.
	5.—விபசார மு
தலியவற்றைச்
செய்மாதிருத்
தல்.....		{

இவர்கள் தங்களுக்கு மேற்கூறிய தொழில்க
ராகிய பிராமணருக்குரிய தொழில்க
ளைப் புரியலாகாது. இவ்வுடமுண்டா
னாலையே சூத்திரருக்குரிய தொழி
ல்களைப் புரியலாம்.

ஆகவே பிரண்டு தொழில்களையும் கூத்திரியருக்கு ஏற்படுத்தாமற்போனால், இவர்களைத் திரவியத்
தொழில்கள் எதுவின்மையே மேலாண்மையினை அடையாண்டையும் இவர்களுக்கு ஏற்படுத்தினர்.

1. பசுவைக் காத்தல்..... { பசுவைக் காப்பாற்றி அதன் பால்லை பிராமணருக்கு விற்கு அல்லது தானமாகக் கொடுத்துத் தாங்கள் ஆடு வருமான இவற்றின் பால் மண்ணெண்ணெயும்.
2. --தானங்கொடுத்தல்..... { பிராமணருக்கே தானம் கொடுக்கவேண்டும்.
3. --வேதமோதுதல்..... { பிராமணருக்குத் திரவியமளித்து வேதமோதக தத்துவங்களை ண்டு வேதமோதவேண்டும்.
4. --வியாபாரஞ் செய்தல்..... { வியாபாரத்தால் கிடைக்கும் செல், பொன், வெள்ளம், திரவிய அக்கைகளைப் பிரம்ம சுத்ததிரியருக்கு விற்கவேண்டும்.
5. --உட்டி வாக் குதல்..... { பிராமணர் தவிர மற்ற ஜாதியார்களை நெருங்கி உட்டி பெற வேண்டும்.
6. --வேளாண்மை செய்தல்..... { பிராமணருக்குச் சம்பத்துச் ஸ்னைத்தும் உண்டாகக்கடவது எனச் சிந்தையிற்கொண்டு பூமிநயத் திருத்தி அதிலிட்டுப் பயிரிடவேண்டும்.

இவர்கள் பிரம்ம சுத்ததிரியருக்கு விற்குபவர்கள் திரவியமாக அல்லது தானமாக அல்லது திரவியம் கொடுத்துத் தாங்கள் ஆடு வருமான இவற்றின் பால் மண்ணெண்ணெயும்.

வருவாபேத விளக்கம்

சுத்ததிரியரினும் வைசியர் திரவியக் குறைவுள்ளவர்க ளானால் உயர்விலி செய்வதை இவர்கள் குக்கு நிவர்த்தித்து வேதமோதுந் தொழிலைமட்டும் இவர்களுக்கு ஏற்படுத்தினர். வேதமோதுந் தொழிலை இவர்களுக்கு ஏற்படுத்தாமற் போனால் இவர்கள் திரவியங் கொடார்க ளானதனால் அதையட்டும் இவர்களுக்கு ஏற்படுத்தினர்.

சூத்திரத் தொழில்.

27.

A. R. Ponnuswamy Nacker
Brass Merchant Arcot.

{ அடிமைத்தொழில். { இவர்கள் முக்கியமாகப் பிராமணருக்கே அடிமைத் தொழில் செய்யவேண்டும். அம்மக்களும் சூத்திரிய வைசியர்களுக்குச் செய்யலாம்.

H. J. J. J.

இவர்கள் பிரம்ம சூத்திரிய வைசியருக்குரிய தொழில்களையும் புரியலாகாது. பிராமணருக்கே அடிமைத்தொழில் செய்யவேண்டியது.

1144 அமலா ஜபாணா

சூத்திரர் வறியரானதனால் எத்தொழிலும் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தவில்லை.

சுயநலத்தையே கருதும் பிராமணர், சூத்திரர்களுக்குரிய அற்பத் தொழில்களையும் பிழை விடின் வறுமையால் வருத்தித் தமக்கும் தம்மரபினருக்கும் வழிவகுப்பவராகிய இவர்களுக்கும் கருத்தை ஏட்டுவாராய். சூத்திரர் அடிமைப்படுவான். சூத்திரர் புரியவொன்றும். மற்றவை மூலினத்தவர் புரியவொன்றும். தெனவு மேற்படுத்திவிட்டனர்.

அதிகாரம்—4.

தொழிலைப்பற்றி விஷயம்.

1. வேதம் ஒதுபவர்களை வேதிய மெனவும், வேளாண்மை வானு
சாதுப்பவர்களைக் கஷத்திரிய மெனவும், வேளாண்மை வானு
பம் மூத்திரியவற்றைப் புரிவோரை வைகிய மெனவும், மற்ற
நாற்பந்திரியவற்றை இயற்றுவோரைச் சூத்திர மெனவும் இவ்
வற்றுள் தொழிலினாலே வருணபேதம் ஏற்பட்ட தெனில், இந்
நாற்பந்திரியங்களையும் இயற்றுவோர் மற்றவர்களை வேதசங்களி
லும் இருக்க, அவ்விடங்களில் வருணபேதம் ஏன் ஏற்படுத்
தில்லை? மேலும் வேதங்களை ஒழுங்குபடுத்தின வலைச்சிறிய
பத்திராசிய வியாசரும், இந்நாளைக நோக்கத்துக்குப் பொதுமக
ளாகிய வசர்வசியின் கார்ப்பத்தினின்றும் உருத்த அருந்தியெ
யையும் நானை மணம்புரிந்த வசிட்ட முனியும், கஷத்திரிய
குலம் பிறருக்குச் சண்டாளர்க்கு கார்ப்பத்தினின்றும் உருத்
தது. அமலத்தோபவத்தினால் திரிசங்கு மதாராஜனைத் தூல
செகத்திடலோ சொர்க்கத்திற்கு உலுப்ப அங்வனமே அவன்
தன் அமலத்தோபவத்தினால் செல்ல, அச்சொர்க்கவாசிகளா
மணனாகினின்றும் இல்லிடம் வருகின்றவன் யாரெனச் சின
கது அல்லாத தலைகிழாக்கத்தள்ள, கள்ளாண்மை அவன் அப
யம் அப்பமென ஒலிபிட்டுக்கொண்டு அங்கம் துல்ல வருவதை
நோக்கித் தேடித்து அனுஷம், கேட்டலை, மூலம், பூராமம்,
உத்திராமம் ஆகிய தேவாக்களென்னும் இந்நகரத்தாங்களைப்
பிடுங்கித் தென்றையெல்ல நாட்டித் திரிசங்கு கொர்க்கமென
னும் துள்ளின சொர்க்கத்தைக் கயமைத்த விஸ்வாமித்திரரும்
தொழிலினால் பிராமணரானதுபோல், சூத்திரருக்குச் சமை
யல் செய்யும் பிராமண கயம்பாக்களும், கள்ளிற்கும் பிராம
ணர்களும் சூத்திரர்களாலேயென்னுமே. மேலும் பிராமணர்
மதுமாழங்க ளாருந்தாதிருப்பதனால் உயர்த்தப்பட்டார்களெ
னினால், பூர்வாலத்தில் அநேக பகைக்கொக் கொன்று விற்று ஜீவ
னெடுசெய்துவந்த பிராமணகுலத்திற்குச் சொன்று அஜிகர்த்த
நாளைனும், முனியும், நாயின் மாபிசுத்தைப்படுத்த பிராமண
நாளை வாமதேவரும், விருதுவென்னும் கச்சனிட்டுநில் அ

நேசு பசுக்களோ விலைக்கு வாங்கியவுண்ட நோயனாரோடிய பி
 குவாஜ மகா பிளியுள், என்டா எனக் கிட்டிக் கொத்துக் கட-
 க்கு நாயன் மாபசுத்தைக்க கேட்டு வாங்கப் பித்த மண்ணை
 திருப்ப முத்திபசுக்களாக வெண்நீரே.

12. தர்வை கா லத்து னுண்டு வந் தார்க்களோயார் நி துங்கா ல
 த்நிலைப்பதிலே யெனின், இக்காலத்தல் துறநிலைநீரின்
 ன்னு செய்யுது வுறும் மீன் கெய்யெய்யும், மாட்டின் பாபிசுத்
 தான் செய்யுதுவரும் பாலைங்குளையும் உண்ணுதுநூர்முகே
 ஆன்றியும், மாரிசுத்துன் சாபமாகிய பால், தயிர், வெண்
 னொய், கெய் முகியேவவற்றை உண்பதுபார்நி யாகத் செ
 ய்து அன்வாய் புதலியவற்றின் உடலையும் உண்டு வருகநூர்
 களே. பிசாயலா பால் கறந்து கொள்வது ஜீவ வதை யென்
 வெண்றும், மாபிசு பேராஜனார் செய்யுது ஜீவ வதை யென்
 னாம். பால் ஸனினத்துக்குக் கொங்கு தல்லவென்றும் சொ
 ன்னீன், கண்னுக்காகுவை எமக்குப் பாலே, கண்ணை வந்துத்
 னுக் கறந்து கொள்ளுவதும், தங்கள் சுகத்தையெ யன்றி
 மற்பிபிராணிகளின் சுகத்தைக் கருதாது வளங்களில் சுடைய
 ச்சையாகத் தன்னிஷ்ட ஆகாரத்தை யுண்டு ஓடி உலாவித்
 திர்னுவரும் விலங்குகளைப் பிடித்துத் தங்களி ட்டப்படி
 னுட்க வண்டியிற் பூட்டித், தங்களைச் சுமந்து சொத்துப்படி
 வந்துநடத்துவதும் ஜீவ இரிசையல்லவா? பால் கறந்து
 கொள்வதற்கும், எமைகளைச் சுமப்பித்துக் கொள்வதற்கும்
 பிரதியாக அவற்றிற்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை வந்துத்
 சம்பாதித்து அளிப்பது, கறந்து கொண்ட பாபிசுத்திப் பெ
 ற்றுக் கொண்ட வந்துத்தற்குறும் அவ்வாகாரத்தொன் னு
 லவதால், அது புற்றமல்லவெனின், அன்னங்குக்கள், அவ்
 கள் பாபையும் வருத்திச்சுக்கியும் பெற்றுத் கொண்டு தங்களை
 க்ரு ஆயாபமளிக்ருப்படி வெண்டித் கொள்ள வில்லையே. பெ
 யும், பால் ஸனின் இவ்வுயிக்குச் சொந்ததுபால், சாவப் பி
 க்கைச் சொந்ததுபாலல்லவெனின், அது பிறருக்கென் இன
 த்திற் சொந்தது? அதுவனில் ஜீவனில்லையெனின், கொழி
 முத்தியவற்றின் அண்டாங்குளினும் ஜீவனில்லையே! ஆகவே
 அவற்றையென உண்பதிலே? ஆகையால், அமிர்தம் அவ

யின் அபரகத்தினாலேயே அந்நிபித்தங் குறைந்துமிருப்பதால், அது பாமிசுத்தம் அல்லாமல், பிராமணமும் பாமிச போஜனங்களென்றுப் தெளிவாக விளங்குவது உண்மையே. ஆகவே காலம் தொடங்கிப் பிராமணர் சோமபானமும் செய்து வருவதாக அவர்கள் வேட்கங்கங்களினாலேயே தெளிவாகாவிடால், அவ்வகுப்பினரை மட்டும் போஜனத்தினால் உயர்த்த சாடியாமென விசேஷித்துப் பேசவேண்டியதென்ன?

3. புளிப்புநாறுமுள்ள சிறுமாத் கொட்டையை நாட்டி, அது முன்று நான்கு அடி உயரம் வளர்ந்த பின் அது உயர்ந்து மரத்தாடையிலே விழாது, அந்தநிலைநிறம், மணம், பருமன் முதலாம் மரத்தினால் போலப் பிராமணர் சோமபானமும் செய்து வருவதாக அவர்கள் வேட்கங்கங்களினாலேயே தெளிவாகாவிடால், அவ்வகுப்பினரை மட்டும் போஜனத்தினால் உயர்த்த சாடியாமென விசேஷித்துப் பேசவேண்டியதென்ன?

வருணாபேத விளக்கம்

ஸ்காலர் ஆவனது 44-50-ஆம் வரைக்கும் விடக்க
 மாட்ட லுண்டிவாருமாதமும மாக சூதகங் கண்டு
 வீடுநக்சும். இம் முப்பது வருஷ காஸ்டும் நகமும
 (போல). சூதீநிதிக் தவம் பிராமண ஸ்திரீகளை விட
 நெருக்கி ன்றாக. மேலும், பிரம்ம குலத்தினராக
 பண ஸ்திரீகளுக்கும் பாவ சம்பந்தமாகப் சூ
 பற்றல லெவ்வாறு? மாக சூதகமாகிய சித்தி
 ஸ்திரீகளிடத்தில அபிநன்னமாகவே இருக்கிறதெ
 த்தமும சலமும பொருந்நிய மாக சூதகத்தையு
 மண ஸ்திரீகளிடப் பரிசுத்த சேகத்தையுண்ட
 ஆங்கீகரித்தும் கொள்வ தெப்படி? ஆகையாக
 ஆவர்களைத் தீண்டாமலும் அவர்கள் பாகந்
 தலைத் த ல்லாறு மல்லவோ இருச்சல் வேண்டி
 ஆய்வா றில் நப் பிராமணர், மாகரைத் தங்களுக்
 குத்தி வீடுநக்சும். (யாதொரு பொளின் கூறுகள்
 பொருளின் இலட்சண முடையனவா யிருப்பது
 யசகமாக இருப்பது போல) உபயுக்திற் குண்
 றார், மாகத்தோறும் பிராமண ஸ்திரீகளும், சூ
 தீகளை இருப்பதால், அவர்களையும் சூத்திர
 ஆங்கீகரிக்க வேண்டும ஆல்லவெனின், சூதீ
 யும் பிராமண ஸ்திரீகளுடன் பிரம்ம குலத்தை
 பிராமணர் சேர்ந்துப் ப தெங்ஙனம்? நிரோ
 ன் நி கெய் சேவாகே.

1. பருத்தி நூலை முப்பிரிவாகத் திரிந்துப் பூண்டிருக்கும் பூண்டி நூல் உயர்த்தப்பட்டதார்களெனியார், வள்ளுவர், கோழுட்டிகள், வணிகர், கம்பாளர் முதலியவரும் பூண்டிருக்கிறார்களே! ஆகவே, பிராமணருக்கு மட்டும் பூண்டினால் உயர்வு எப்படி உண்டாகும்? பிராமணர் வேதமோது (தனி) உயர்த்தப்பட்டார்களெனின். இக்காலத்தில் பண்டையர் முதலிய சர்வ ஜாதியாரிலும் அதேசர் கற்றிருப்பது மன்றிப் பிரபலர் மாக்ஸ் முல்லர், சர் உலிஸ்டியம் டேயர்ன்ஸ் முதலியவரும், சதூர் வேதங்கள் முதலவைததுக்குற்றிருக்கிறார்களே. “பிரம்மங்கையானது பிராமணை” என இவ்

வாதியைத் தன்படி பிரம்மத்தையான பூர்வாவர்த்தமாக இவ்வாறு
 கும. மற்றைய பூமின்த் தவையாரும் ஏன் பிரம்மனை மெனவார்
 தோஷத்தையான மற்றவர்களை யிருக்கும் பிரம்மனை மெனவார்
 நமோஸ்துதம் மொழிவதில்லை. ஆகையால், இதேவாகத்தால்
 னன் சமன்த மாந்தரும் ஏகஜ்ஞயாராக இருந்தும், இத்தே
 சத்தவர்கள் மட்டுத் தொழினால் ஏற்புத் தாழ்வானை நாக்
 வளைத் தாழ்வாராகக் கடைஞால் வந்தும் பிரம்மனை சம
 னத் தாழ்வாராகக் காஷ்டாந்த திருஷ்டாந்த வழுவாப் சம
 னத் தாழ்வாராகக் காஷ்டாந்த திருஷ்டாந்த திருஷ்டாந்த
 முண்டென்று சாதித்தல் கூடாது. ஆகையால், அது சாதினை
 வந்தென்பம்.

அதுகாரம்-5.

ஜன்மத்தைப் பற்றிய விஷயம்.

1. பிரம்மாவின் புகுத்தினின்று பிரமணனும், புஜந்த
 னும் புஜத்தியரும், தொடையின் வைதியரும், பாத்தத்
 னும் இத்திரும் உத்திரார்வோனின், இம்மாவைச் சாதுயா
 குக்கும் உட்படாத குறவர், மற்றவர், இருளர், மலைவர் முத
 லீயவர் பிரம்மத்தைத்தின் எப்பகுதியினின்று உத்திரவர்
 கள்? பிறனும் மாத்ரினும் புருஷத் தேகமே பரிசுத்த முடை
 யுடையதும், அத்நிலும் பிரமாவானவர் அங்க பரிசுத்த
 முடையவரென்றும், அத்நிலும் அவர் நாடிக்குமே லிருத்
 தும் திரை மிகவும் பரிசுத்த முடையதென்றும் அத்தகைய
 கொகினின்று பிரமணன் உத்திரவையால் அவன் நியாய
 மாக உயர்ந்திருக்கரு எனின் சமஸ்த பிரமணனும்
 முறையே பிரமணனின் கொகினின்று உத்திரவான குமர் அப்
 பாயப்பவரார் பறையர் முதலியவர்களைப் போலவே மானி
 டரில் கடையராகிய மாத்ரின் அகத்தமும் ஈனமும் பொரு
 த்தியபூய்யினின்று உத்திரவருவது பரிசுத்தமாகுமர் அப்
 பின் சகத்தியர், யோனியின்று உத்திர வரினும், ஆநி
 ரோமணன் பிரம்மாவின் கொகினின்று உத்திரவையால் யோ
 னி சம்பந்தமான குற்றம் குரியனைக் கண்ட பனியைப்போல்
 அதன் விசேகித்தெனின், பாவத்தினால் யோனின் உதி

த்சு பறையர் முத்தியவர்களைப் போலவே பிராமணரும் ஆசு
த்சமுதம் ஸனமுதம் பொருந்திய பருநியினின்று உதித்து,
பசி, தாகம், கொடிய, காயம், துரோதாதித்கள் முதலியவற்றையும்,
உலக சூன்பங்கோயி மலட்டிந்து இறுதியில் மரண வேதனைக்
குள்ளாகி இறக்க வேண்டியதென்ன?

2. மேலும், ஓர் அத்தியாயத்தின் அடிநடு முடியாகிய
பல இடங்களில் குலிக்கும் பல கணிகளுக்குள் ஏதேனும்
பேசுமுண்டார்? இல்லையே. அது போல, மாந்தர் பிரம்ம தே
கத்தின் பல இடங்களில் ஜனித்துருப்பினும் ஜாதி பேதம்
இல்லாதிருக்க வேண்டுமே. யானை, குழை, மாடு, புலி, முத
லியவற்றின் சப்தமும் ரிசம், பாசங்களும் ஒன்றுக் கொ
ன்று பேசப்பட்டிருப்பது போலப் பிராமணருக்கும் மற்ற
ஹிய ஜாதியாருக்கும் ஏதேனும் பேசாபேதக் குறிகள்
காணப்படுகின்றவா? இல்லையே! மேலும், ஓர் ஜாதி மரத்தின்
இலை, காய், பூ, பட்டை, ரசம், மண முதலியவை மற்றொரு
ஜாதி மரத்திற்குப் பேசப்பட்டிருப்பது போலப் பிராமணரு
க்கும் சூத்திரருக்கும் என்பு சோல், உதிரம், தசை, நிணம்.
மலம், புத்தி காமக்குரோதாதித்களில் எதேனும் பேதப் பட்
டிருக்கின்றனவா? இல்லையே! ஜாதி பேதத்தைக் கடவுளோ
ஏற்படுத்திப் பிராமணரை உயர்ந்த வருணத்தாராக விதித்
தாரெனின், கடவுளின் அபிமான புத்தூர்களாகிய பிராம
ணரைத் தீ கடாமலும், சர்பம் கடியாமலும், சூரிய வெப்பம்
அவர்கள் மேற்படாமலும், மாண்பும் வியாதிடும் அவர்களை
யனுகாமலுமல்லவா இருத்தல் வேண்டும்? அவ்வாற்றின்
இவையனைத்தும் மற்றைய ஜாதியாருக்கு அமைந்து நடந்தேறி
தேறுவது போலவே பிராமணருக்கும் அமைந்து நடந்தேறி
வந்தும் அவ் வகுப்பினரை மட்டும் உயர்ந்த ஜாதியாரைச்
சாதிப்ப தெங்ஙனம்? அன்றியும், மாண்பு ஆடும், புலியின்
பூனையும், பன்றியுடன் குழியாய்த் செருமா! சோந்தாலுஞ்
சூலாகுமா! ஆகாதே. ஆகவே, ஜன்மத்தினால் வருண பே
தம் தோன்றியதெனின், ஒரு ஜாதி பெண்பாலுடன் மற்ற
ஒரு ஜாதி ஆண்பாலார் சோமலுஞ் சோந்தாலும் காப்
பமாகாமலு மல்லவா இருத்தல் வேண்டும்.

3. மேலும் பிராமணராக இருக்கும் விஷ்ணுர் துர்த்த தந்திரீயின் வயிற்றினின்றும் விஸ்வாதித்திரர் சண்டாளச் சிகர்ப்பநீரின்னுய் உந்தத்தாக்கனோ! ஆகவே அவன்? அவனைப் புகள் எச்சாநியர்களாக விருப்பினுள் சந்தையார்கள மட்டுப் பிராமணர்களாக விருப்பினர், அவர்களுக்கு உந்தக்கும் மைத் தரைப் பிராமணராகவே அங்கீகரிக்க வேண்டுமெனின், வேசு பிராமணருக்கு விவேகம் தரப்பட்டிருக்கின்ற உந்தக்கூடம் வேசு பக்களை ஏன் பிராமணர் கொடுக்க வேண்டுமெனின், சில சமய நுடைய சூலத்தையே கொடுக்க வேண்டுமெனின், சில பிராமண விதவை ஸ்திரீகள் சூத்திரர் பிது காசல கொண்டு, அவர்கள் காம உள்வந்தன சக்கவந்தன வந்தனரைப் பெறுகின்றனரோ! அம்மைந்தரை ஏன் பிராமணர் கொடுக்கவில்லை?

4. மேலும் பிராமணர் மது, உண், அரக்கு, உப்பு, பால் இவற்றை விற்றால் அவர்கள் து ஜாநிதவந்ருமென மனு கூறியுள்ளார். ஒரு ஜாநிதவங்கு கிரிஸயயானால் மற்ற இரு ஜாநிதவங்காவலை, ஒருவருங் கண்டதுங் கெட்டதுமில்லையே! அது போல், அதேக பிராமணர் அவிழ்ச்சுக்கடைகள் வைத்துக் கொண்டு அதில் மாமிசம், பால் முதலியவற்றை விற்றுவிவதால், மது மொழிவது போல அவர்கள் வேறொரு ஜாநியினராய் இருக்க வேண்டியது மன்றி, அவர்கள் ஜாநிதவந்தவர்களென்று ஒருவரும் மொழிவது மில்லையே! ஆகையால், கன்மத்தினால் ஏற்பட்ட வருணபேதம் உப்பு முதலியவற்றை விற்பதனால் எவ்வாறு கெடும்? கெடாதே! மாந்தர் பூர்வ கர்மத்தினால் அந்தந்த ஜாநியராக உதிப்பதெனின், அது அனுபவ பிரச்சித்யகி பிரமாணங்களுக்கு மாறுபட்டிருப்பது மன்றி, கலியுகத்தில் புண்ணிய பிராந்தென்று இந்நு வேதகாமங்கள் முறையிடுவதால், இக்காலத்தில் பிராமணர் இல்லாநிருக்க வேண்டியதுமன்றி இப்பொழுது நிருக்கும் பிராமண ஜனனம் புண்ணிய ஜனனமென்ப தெய்வம்?

5. அன்றியும், பிராமணர், நற்குணத்தினாலுயத்தப்பட்டார்கள் எனின், ஒருமைப்பட்டிருந்த இத்தேச பூர்வகுடிகளே ஐ கிய சம்பந்தத்தினின்றும் பல்வாராகக் கலேத்து ஒருவரை யொருவர்

வருணபேத விளக்கம்

பகைக்கச் செய்ததும், பிராமண ஸ்திரீகளோமட்டும் வயல் குளம், இசைக்கலாகா தெளையும், மற்ற முனிவர்தத்தலின் மாதமேயுடையவர்கள் மையோகிக்கலாமெனவும், தங்களுக்கே தானமுங்கொழும்பு வேண்டி மெனவும், தாங்களே உயர்ந்த ஜாதியா ரெனவும். தம்முள்முடிந்திது வாசித்திருப்பவர்களை மிகவும் புழந்து இதர ஜாதியினர் விரும்பும் வாசித்திருப்பவர்கள் எவ்வளவு கலவல்லவர்களாக இருப்பதும் அவர்களைப் பற்றி மிகு இழிவாக இகழ்வதும், தங்களைச் சமயம் கொட்டி பாடுகளில் குற்றங்கள் இல்லக்கணக்காக இருப்பினும், தம்முள்முடிந்திது இந்நாலும் அதனைப் பிரம்மாண்டமாகக்கிப் பேசுவதும், உயர்ந்தவர்களைக் கத்தி லிருக்கும் இதர ஜாதியாரின் நாசித்தையே கருதி வேண்டிய பல முயற்சிகள் எடுத்திக்கொள்வதும் நற்குணம் வாய்ந்த ஆகாதே! கல்லா முக்கத்தினு உயர்ந்தப்பட்டார். வேண்டி பிராமணரில் அநேகர் வேசிமார்க்கராகி அநேக சொம்பு உயர்ந்த களோ யடைந்து வருவதை நாம் தினந்தோறும் பார்த்து வருவது மன்றி, மதுபானத் செய்யும் இளம்பிராயமுடைய செல்லப்பட்டி ரார்களே வேசையர் பால் விட்டு அவ் விருவிடத்தும் தத்தியிவ் திரகித்தும் வருவதால் ஒழுக்கத்தினாலும் இவர்களில் அநேகர் உயர்ந்த ஜாதியான அங்கீகரித்து எப்படி.

6. பிராமணர் நிறத்தினால் உயர்ந்தப்பட்டார்கள் வெனின், அவர்களிலும் சூத்திரர் சிவந்த நிறத்தை யுடைவார்களாக இருப்பது மன்றி, தென்னேச பிராமணர் அனைவரும் இருண்ட நிறத்தை யுடையவர்களாக இருக்கின்றோ! சூத்திரரைப் போலவே இருண்டிருக்கும் இவர்களை மட்டும் உயர்ந்த ஜாதியாரென அங்கீகரிப்பதெப்படி? பேசும் வசனங்களினால் உயர்ந்தப்பட்டார்கள் வெனின், அவர்கள் தங்கள் நாய் நமத்தை தங்கை தமயன் முதலியவர்களை மரியாதை யின்றி வாடி போடி, வாடா போடா வென்று பணியும் வசனியாத விமலாக வசனிப்பதால் இவ்வாறு வசனிக்ஞம் இவர்களை எங்ஙனம் ஜாதியி லுயர்ந்தவர்களாக அங்கீகரிப்பது? சூத்திரர் முதலியவர்கள் அசுசியுள்ளவர்க ளென்றும், ஆகையாக அவர்க ளால் தீண்டப்படும் போஜனமும் அசுசியுமென்றும் அப்படி அசுசியானதைப் பிராமணர் உண்ணா திருப்பதனால் உயர்ந்தப்பட்டார்கள் வெனின், (சுகி என்பது ஸ்தானத்தினு லுண்டாவது) ஸ்தானஞ் செய்வதற்கு முன் பிராமணரும் அசுசியுள்ளவர்களுள் தம் அசுசியுள்ள பிராமணரால் தீண்டப்படுவதும் அசுசியடு மெனின், ஸ்தானஞ் செய்திருக்கும் சூத்திரராலும் தீண்டப்படுவது அசுசியடாநிருக்கவேண்டுமே.

46
வருணன்
ஆகவே அவற்றினை என் உண்பதில்லை? மேலும், அவர்களை உண்ணும் போதுன்தனைப் பிற்பிறை வகுப்பினருக்கு உபகாரணமியாதனப்பதனால் உயர்ச்சிப்பட்டார்களானின், அப்போது பதார்த்தங்களாகிய அரிசி, கோதுமை, நெய், பால், தயிர் இற்று முத்தலியவை பறையர் முத்தலிய கீழ்குலத்தவரிடத்தினின்று பெறுவதுகானே; அவற்றில் தீட்டிப் கோட்டியாகத் செய்த பின் இத்தர ஜாதியாரால் பார்க்கப்படுமா? தீட்டியாகுமே யன்றி சமைப்பதற்கு முன் அவை தீட்டாமலேயெனின், இதர ஜாதியாரால் பார்க்கப்படும் போது தீட்டல் என்ன வேறுபாடு நவீனமாக உத்குதும்? எவ்விதமாய்ப்பாடு முண்டாவதில்லை; தீட்டாகிறதெனின், தீட்டினின்று என்ன? அம்மொழிக்குப் பொருளுண்டா? இல்லையென்றால் அதை அப்படியோது மொழியை வழங்குவது என்னத்திய கிரியையல்லவா? ஆகையால் வருணபேதம் பூண்ட மலாதனக்குரிய கொள்கையாம் என்பதில் என்ன திகைப்பம்?

3. பிராமண சிறுவர்கள் உபநயனத்திற்குப் பின் எப்படிப் பரமஹம்ஸர்களாகிறார்களோ அப்படி பிராமண ஸ்திரீகள் தங்கள் கணவனோடே ஆவிங்கனஞ் செய்து கொண்ட பின் அவர்கள் குத்திரத்திலும் தங்கள் கணவரனு கக்கிலத்தால் நிவாரமாய் பிராமண ஸ்திரீகளாகிறார்களென்பது அவர்கள் கோட்பாடு. அதாவதாயில் அவர்கள் பாகஞ்செய்யும் போஜனத்தைப்பிராமணா தீண்டார்கள். புருஷருக்கு உபநயனத்தினால் பிராமணத்தையும் வருவதுபோல் ஸ்திரீகளுக்குச் சையோகத்தால் பிராமணத்துவம் வருகின்றதாம். சையோகத்தால் பூர்வஜனனம் நிவாரணமாய் நவீன ஜனனம் உண்டாகிறதெனின ப்ராமண ஸ்திரீகளில் சிலர் குத்திர ஜாதியாருடன் சையோகிக்குமார்களே! உதிக்கும்போதே குத்திர ஸ்திரீகளாக உதித்து, ஹைபேரகத்தால் பிரம்ம குலத்தினராக மாறிய பிராமண ஸ்திரீகள் குத்திர ஜாதியாருடன் சேர்ந்தபின் மீளவும் குத்திர ஸ்திரீகளாக வேண்டும் அவ்வாறன்று. முதல் சையோகத்தால் மட்டும் கிழகுலம் உயர் குலமேயன்றி முதல் சையோகத்திற்கும் பின் செய்யும் புனாச்சினல் குலம் மாறாதெனின்,

மடையாள ஸ்திரீகள் நூதுவபியானவன் முதலில் பிராமண
நூன் சோக்து. பின்பு தங்கள் சுயஜாநிகலைவருடன் சை
யோகிக்கு வேண்டுகொண் பிராமணர் ஏற்படுத்தி அவ்வாறே
முதலில் காங்குளை லையோகித்தா வபுநிரோகிளே. பிராமண
ஸ்திரீகளை லையோகித்தால் பிரம்ம குலத்தினராவது போல
மடையாள ஸ்திரீகளும் பிரம்ம குலத்தினராக வேண்டுகே.
இதன் நினைத்தலாவ பிராமண ஸ்திரீகள் விவாகமாய் ருது
வந்தபாயத்திற்கு முன் விருவையாகச் சம்பவித்தால் சக்கராங்
கிதம் செய்யது கொள்ளின் அவர்கள் குத்திரத்தினும் விவாக
பிராமணத்துவம் வருகிறதென்று. சைவ பிராமண ஸ்திரீக
ள் நூதுவது யாவத்திற்கு முன் விருவையாகச் சம்பவிப்பின்
'லையாயைச் செளஸந்த் செய்யுகொள்ளின் குத்திரத்துவம்
வ்லகி பிராமண ஸ்திரீகளாகிராக கொன்பதும் அவர்கள் கோ
டபாடு. லைத்தலாவ பிராமணவிருவை ஸ்திரீகளின் குத்திரத்
துவம் சங்கராங்கித்தனால் நீங்குவதெனின், விஷ்ணு கோ
னில் கோவத்திரிகள் அனைவரும் அநேகம் குத்திரகளுள் சக்
கராங்கிதம் செய்யதுகொள்ளுகளுக்கே! அவர்களேன் பிரம்
ம. குலத்தினரென்ப படுவதில்லை?

9. விஷ்ணு சுவாய வ ரிஷபங்களுக்கும் சக்கராங்கிதம்
செய்குளுக்கே. அவ்விருஷபங்கள் சக்கிராங்கிதம் பெற்றிருவு
டன் ஏன் மானிட உருவு அடைவதில்லை? பெருங்கலை பிரா
மண ஸ்திரீகள் நூதுவந்தபாயவதற்கு முன் விருவையாகச் சம்
பவித்தால், மடையாயைச் செளஸந்த் செய்யாமல் பாட்டுகொணம்
முத்திரம் முதலியவற்றால் செய்யும் பஞ்சகவ்விய மென்பதை
யுணனின், அவர்கள் குத்திரத்துவம் விலகிப் பிராமணத்
துவம் வருகின்றனின், அச்சடங்கு செய்யும் குத்திரம் முதலிய
சுமஸ்க ஜாநியாரும் பஞ்சகவ்வியத்தை யுட்கொள்ளுகின்ற
னரே பஞ்சகவ்வியத்தை உட்கொள்ளும் ஒவ்வொரு குத்திர
ம் முதலிய விருவை ஸ்திரீகளும் பிராமண ஸ்திரீகளாக வே
ண்டுகே. (பெருங்கலை பிராமண விருவை ஸ்திரீகளின் குத்திர
த்துவத்தைப் போக்கிப் பிராமணத்துவத்தை உண்டாக்கு
வது மாட்டு சாணமும், முத்திரமும் போலும்) மேலும், சை
வபிராமண விருவை ஸ்திரீகள் தலையாயைச் செளஸம் செய்

வெள்ளேயேயு நுத்திரத்துவாய் விவெகிப் பிராமணத்துவம் வருகிறதெனின், அநேக நுத்திர விநயவஸ்துநீகநெய் செளவமசெய்து கொள்ளுகிறார்களே. மயிரினிலேயே விவகனெ நுத்திரத்துவாய் மயர் வளமுந்நோது விளவும். மயமுடன் வளந்தே வருமே!

10. பிராமண ஜனனம் புண்ணிய ஜனனமெனின், துங்கமும், கொடிய நோய்களும், பிரசவவேதனையும், பிராமணருக்கில்லாதிருக்க வேண்டுமே. அவ்வாறன்றி, பாவிகளாகிய பறையவையெற்று வருத்தவேண்டிய பாவசம்பந்தமாகிய குஷ்ட முத்திய கொடிய நோய்கள், புண்ணியத்தினால் புண்ணிய ஜனனமெடுத்த பிராமணமையும் பற்று வருத்துவதால், பிராமண ஜனனம் புண்ணிய ஜனனமென்ப தெங்கனம்? மேலும், பாவத்தினால் பாவஜனன மெடுத்த பறையினும் நாமமடங்கு அதிகமான பிராமண ஸ்திரீகள் ஆமங்கனமாகி, தங்கள் இச்சைக்கே மனக்களிப்போடு நிறைவேற்றத்தக்க கணவரை இழந்து, தங்கள் உயிர் உள்ள நாளாவும், மனக்கொதிப்பையடைந்து, தீராத துக்கக்கடலில் முழுகியிருக்கிறார்களே! அம்மாதருடன் அம்மாதரின் பெற்றாரும், சகோதரரும் சகோதரிகளுமாகிய அக்குடும்பத்தாரனைவரும் அங்கிரப்பாக்கிய மாதரைக்கண்டு ஏன்று மொழியாக துக்கத்தில் முழுக இருப்பதால், துக்கக்கடலில் முழுகி இருக்கும் பிராமண ஜனனம் புண்ணிய ஜனனமென்ப தெங்கனம்?

11. இதனற், பிரசவநோயெனும் கொடிய நோய்கிழக்குல மாதரையட்டும் வருத்தி, உயர்துல மாதாகிய பிராமண ஸ்திரீகளே வருத்தாந்ருக்க நாம் காண்கின்றோ மில்லையே! ஆகையால், இவர்களைபட்டும் உயர்ந்த ஜாதியா மென்பதெனன! மேலும் பாவத்தினால் சம்பவிக்கும் மலடு, நுத்திரமுத்திய பாவதுல மாதரில் சம்பவிப்பது போலவே புண்ணியதுல மாதாகிய பிராமண ஸ்திரீகளிலும் சம்பவித்துத் தங்கள் வயிசம் தங்கலொடு அளந்தமித்துப் போவதை எண்ணி துக்கித்து புலோக பிரயாணத்தை மனக்கொதிப்புடன் கழித்து, மலடிகளாக விருக்கும், பிராமண ஜனனம் புண்ணிய ஜனனமென்ப தெங்கனம்? நுத்திர ஜாதியார் தங்கள் பிள்ளை

வருணபேத விளக்கம்

களின் மரணத்தைக் காண்பது போலவே, பிராமான பத்நிராகைய பிராமணரும். தாங்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் அநுமையான மக்களோ மகானத்திற்கு முறையோவென்று அலறு துக்கத்தும்படி சம அலர்ச்சை மட்டும் பிரம்மாவின் அபிமான புத்தி அனன்? மேலும், இந்நா சமயக் கொள்கைகளினால் யக் கொள்கையைக் கைப்பற்றின பிராமணன் சமயக் கொள்கையைக் கைப்பற்றின பிராமணன் சமயக் கொள்கையால் அனாயனையென்று ஈரதிபேதியாக வில்லையே! ஆகையால் பிராமணனென்று கூறது, இழிவுத்தவனென்று கூறாது. இழித்தவனென்று கூறவேண்டியதென்ன? அந்நிலைபிரமணர் முதலிய நால்வகை வருணத்தவரும் ஏதாவதில்வகைக்கு ஒவ்வொருவரே பிரம்மாவினால் சமைக்கப்பட்டவரென இந்நா சமய நூல்கள் கூறுகின்றமையால், இவ்வகைகைச் சாநியாரும் எவ்வளவு அபிவிருத்தியாய் வந்தாலும் சாநியாருக்கு மற்றொரு சாநியார் எக்காலத்தினும், எவ்வகையினும் ஏற்றக் காழ்வின்றி, சமனெண்ணிக்கையின் சகலவிருத்திக்குவெண்டும் அவ்வாறின்றி 1881-ம் வருஷத்திலிருக்கையில் சூத்திரர்கள் பிராமணரினும் அதிகமாக மசுப்பில் சூத்திரர்கள் பிராமணரினும் அதிகமாக இருக்கலாம்! உலக சிருஷ்டி கரான பிரம்மாவின் அபிமான புத்தி மற் றும் ஜேஷ்ட புத்திரருமாகிய பிராமணர் மற்ற மந்திரியாரினும் சமனெண்ணிக்கையினராக இராம குறைந்தவர்களுக்கும் மந்திரியாரினராக இராம குறைந்தவர்களுக்கும் காரணமென்ன?

[illegible]

விளக்கம் பெருணை

[illegible]

அதிகாரம்-6

ஆசிரியர் அவர்கள் தீட்டு இன்னதென்பது.

குத்திரா தீண்டின குளத்து ஜலத்தை ஒருங்கே இ
லையதே அநிலம் ஜனிக் தும் ஊற்றுநீரை எடுத்துப் பாணஞ்செ
யவது மீது வறுத்தமரனானால் அது தீட்டல்வெவனவும்,
முக்கூலவைத்த கட்டத்தின் ஜலத்தை அச்சுத்திரா தீண்டின
அரைக்க கொட்டிவிட்டு மீண்டும் சலபத்தல் முகந்துக்கொள்
வது தீயோதலால், அரைமரத்திரந் தீட்டென்பது இதுதான்.
2. பிரம்மாவின் முகத்தினின்று உதித்த பிராமணர் தாம்
தருதிட விடத்திற்குச் செல்ல இருப்புப்பாலை முடியைய ஸ்தா
னாகவளிவு சீட்டு (மக்கெட்டு) வாங்குங் காலையில் அங்ஙன
மே செல்லத் தருதிவந்துக்கும் பறையர் சக்கிலியர் முடியைய
வெய்யப் பருணைச் சவருடன் ஒன்று சேர்ந்து உட்கார்ந்துப்;
ஒருவரை யொருவர் நெருக்க நெருங்குண்டு ஒருவரீம்
பொருவரீ விழுந்தும், ஒருவரது சவாசத்தை மற்றொருவர்
தீக்கிராணித்தும் சிரமத்துடன் விரைந்து முக்கெட்டு

வாங்க வண்டியில் அட்டவாங்கியை அப்பிராமணர் தப் பங்கம் வட்டகாங்கினர் அப்பிராமணரது வருணத்தலை கோங்கி அட்டாசாஜாநம்பவரிலை எப்போதேயடா! தெரட்டா ரையடா" எனத் தபனாஜாநம்பனை பேசப்படுத்திக்கொள்வன. நாம் பன்முறையும் வாங்கின வருங்கேரோ. ஆசாரம் அல்லது திட்டென்பது இதுதான்.

3 பிராமணரில் பெரும்பான்மையோர் கார்ஸ்தானந்த செய்கியின் அங்கமாம் ஸ்தானந்த செய்யாநிபுத்தம் தப்பினா ன் செயையே தண்டலாகா தெனவும், ஒருகால் தீண்டா டீண்டம் ஸ்தானந்தசெய்ய வேண்டுமெனவும், அவ்வண்ணந்த செய்யாந்ரன் திட்டெனவும் ஏற்படுத்தி ஒழுகுமவர்களை எவர்களினும் இழித்தொராகய விடையோர் மனைகளுக்குச் சென்று ஸ்தானந்த செய்யாநு அங்கு போஜனம் அருந்துவ தும் அக்கிழமக்களுடனா சுதந்திருத்தலும் திட்டல்லவென எண்ணுகின்றனர். ஆசாரம் அல்லது திட்டென்பது இது தான்.

4. வண்ணன் வந்திரங்களைச் சலவை செய்து கஞ்ச ட்டுச் சமது மனைகளுக்குக் கொண்டுவந்தபின் அவ்வண்ண னே மீண்டும் அவற்றைத் தீண்டவெனல் திட்டாகிறதாம். ஆசாரம் அல்லது திட்டென்பது இதுதான்.

5. துவாத்திராவைத் தய சாலைகளில் பறைமயினுங் கடையொன்ப பகரும் கொட்டிகள் கொண்டுவந்த ஜலத்திற் பிசுரித்தப பண்படுத்திக் கொடுக்கும் ஓர்ஷத்தினைப் பான த்திசய்வது அநாசாரமல்லவாம். அவன் கையால் சுத்த ஜலம் வாங்குவது மாத்திரம் அநாசாரமாம். ஆசாரம் அல்லது திட்டென்பது இதுதான்.

6. பாகந்தசெய்யும் மட்டபாத்திரங்கள் மிகவும் அற்பக்க மய முடையாயினால் குத்திரார் பாப்பதனாலேயே அவை திட்டாயினவென மந்தித்து அம்மட்டபாத்திரங்களைத் தகர்த்து விடவேண்டுமாம் அம்மட்ட பாத்திரங்களினும் விலை மிகுந்த செப்பு பித்தளை பாத்திரங்களோ அச்சுத்திரார் தீண்டத் திட்டாயினும் அவற்றை மாகத்திரம் தகர்த்தானு புளி சாம்பாந்

வஸ்துக்களால் செய்தது அலம்புவதோ போதுமானதாம். அவ்வினையினும் மிகுந்த வெள்ளி பாத்திரங்கள் குத்திராமல் தீண்டப்படினும் புளி சம்பவாங்கொல் செய்யுந் தேயத்து நஷ்டமாகு மெனக் கருதி சுத்த நலத்தினால் கத்தி செய்தலை போதுமான தெனவுபு. அச்சினிலும் விலையாத் த பொருது இரத்தினப்பரணங்கள் ஜலப்படுமாயின் அவற்றின் மெருது போய்ஸ்மெனை எண்ணி அவற்றிற்குத் தீட்டே இல்லை எனவும், ஸ்தீசுகளிலும், வர்த்தக சாலைகளிலும், உத்தியோக சாலைகளிலும் ஜலம் தேடி சுத்தஞ் செய்து வாங்க வேலாசுதாக இருக்கும் ரூபாய் அனுபைசாக்கனும், ஜலப்பட்ட அக்ஷணமே பயன்படா சூழிது போகும், (மட்பாத்திரங்களினும் அற்பக்கிரயமுடைய) காசுசுத்தினால் அபைத்துள்ள நோட்டுகளுக்கும் தீட்டே இல்லையாம் ஆசாரம் அல்லது தீட்டென்பது இதுதான்.

7. ஆங்கிலாந்தினின்று செய்துவரும் மீன் தெய்யையும் பாரோஸ் பிரான்ஸ் முகலியவர்கள் மாட்டின் மரபிசுத்தால் செய்து அனுப்பும் பாண்டங்களையும்; கோழி முட்டையைச் செய்து செய்தனும் திண்டண்டங்களையும் பிராந்தி முகலிய இலாகாவி வஸ்துக்களையும் கொஞ்சமேனும் தெஞ்சு அஞ்சாது அருந்தும் இவர்கள் இத்தேசத்தில் கொல்லா விரதத்தை நிலைநாட்டியவர்களெனத் தம்மைத்தாமே புகழ்ந்துகொண்டு தம்மை நன்கு மதிக்கும்படிச் செய்துகொள்வவரது தீய ஒழுக்கத்தைப் பாருங்கள்! இவ்வதூஷினைப் பின்பற்ற உங்கள் உள்ளம் உடன்பட்ட செய்யுடி?

8. ஒரு ஜாதி ஸ்திரீயுடன் மற்றொருஜாதி புருஷன் சேசின் அவ்விரு பாலாருக்கும் உதிக்கு மக்கள் குத்திராவினுங்கடையான சங்கராஜாநியினராவ மொனவும், குத்திர ஜாதி மரபினரில் உதிக்கும் பெண் சந்ததியார்களும், குத்திர ஸ்திரீகளும் ஏழு தலைமுறை பரியந்தம் பிராமணருடன் சையோகிக்கச் சையோகிக்க (பொன்னைப் புடம் போடப் போட ஆசின் மாற்று உயர்வதுபோல) அவர்கள் இழிவு நிவாரணமாய் பிராமணராகின்றன மொனவும் கூறும் தீச்செய்கையுடைய இப் பிராமணரைப் பின்பற்றி யொழுக உங்களாக

கள் அனேதனும் இழிந்ததாக இருப்பதன் நிதர்ப்படைந்திருப்பதற்குக் காரணமில்லையே. ஆனையால், இவர்களைப் பின்பற்றவந்திலும் வேறொன்றான இழிவிருக்கின்றது?

12. சில பிராமணர் கருமாந்திரம் கலியாணம் முகலியவை நடக்கும் மனைகளில் ஈனமான மின்று, துணைந்து காக்கையைப்போல் கத்தி, தசுஷணைகள் வாங்கியும்; சில பிராமணர் துரைத்தன உத்தியோக பகலியில் அமர்ந்து பெற்றுக் கொள்ளும் சம்பளத்தோடு நிரூபித யடைந்திராது அடங்காப் பொருள் வாஞ்சையால் தூர்வழியில் பொருள்சம்பாதித்தும், பட்டினியால் வருந்து உத்தியோக பகலியில் சேர்வரும் சூத்திரர் முகலிய மற்றை ஜயாநியாரைச் சீறச் சினந்து உத்தியோகத்தில் சேர்க்காமலும், தப்பித்தவநி சேர்ந்துள்ள சூத்திரரைக் கெடு நினைவால் மேலநிகாரிகளிடம் அடிக்கடி கோள் கூறி அவரை யங்வுத்தியோகத்தினின்று எப்பெட்டு போகும்படிச் செய்தும், தமது மனைக்கு மிக்க பசிபுடன் வரும் சூத்திர யாசகருக்கு ஜயமிடக்கூடாடுகின்ற மனம் கூறியுள்ளாரென மொழிந்து சிறிதும் இரக்கமின்றித் தூரத்திபும், அன்ன சத்திரம் வைத்திருப்பவர்கள் தமது சுய குலத்தவரிடத்தும், சூத்திரரிடத்தும் ஒரேவித போஜன கிரயம் பெற்றுத் தம் மினத்தவருக்கு மட்டும் உயர்ந்தவகை போஜனமும், மற்றைய ஜாநியாருக்குத் தாழ்ந்தவகை போஜனமும், பரிமாறி வருவதையும் நீங்களனைவருங் கண்டுங் கேட்டு மிருத்தும் இத்தகையோருக்கு நீங்கள் வருந்திக்கேடிய பொருளைத் தீர்க்காலோசனையின்றி வாரி இறைக்கின்றீர்களே? இதென்ன அறிவின்மை!

13 எனது நண்பர்களே! பிராமணர் எவ்விடத்திலேனும் மற்ற ஜாநியாருக்கும் பயன்படுமபடி சத்திரம் தேவாலயம் வித்தியாசாலை முகலியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றைத் தருமத்திற்கு ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனரா? இல்லையே! இத்தகை தருமகுணஞ் சிறிது பில்லாத வஞ்சக மரபினர் மற்றைய ஜாநியார்களால் மேற் கூறியசத்திர முகலியவற்றைச் செய்யித்து மற்றெவ் வருணத்தவருக்கும் பயன்பட வொட்டாது தம்மவருக்கே பயன்படச் செய்வித்தும் வருவதை நீங்கள்

“அநீனவரும அநிந்தம் தழுவலையா” இந்நிலம் உங்களுக்குக் கெட்டுக் கொடுக்கின்றனவென்றும்

14. அநிந்தம் தழுவலையா! நீங்கள் பிராமணரினும் தாழ்த்தவர்களுள்ள வெண்புகழ்ச்சும் அவர்கள் பந்தித்த பந்தனைப்பிணி விலகல்களையென்பதற்கும் அநிகுறியாக உங்கள் முகத்தில் அவர்கள் பந்தித்த சமய நின்னங்களாகிய வசவத்திற்குரிய வெண்துறியையும், வைஷ்ணவத்திற்குரிய செவ்விறியையும், உங்கள் பெயர்களினின்றுதழுவல் அவர்கள் அமைத்த ஜாதி வேற்றுமைகளைக் குறிப்பிக்கும் முகவியார் நாயுடு முகவியைத் தொடர் மொழிகளையும் நீங்கள் முதன்மையாக ஒழிக்கவேண்டும். அவ்விதமும் உங்களேவிட்டு எவ்வகாது பற்றிக் கொண்டிருக்குமளவும், நீங்கள் ஏதேனும் மொழியினும், வாசிப்பினும் அவ்வனைத்தும் பயன்படாமல் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களென்றே அங்கேயிருக்கப்படுவீர்கள். ஆகையால், உங்களை நீங்களே இழிவுபடுத்திக் கொள்ளாவண்ணம் அவர்களது சமயபேத வருணபேதங்களை விவேகித்தீயினால் சுட்டெரித்து இளஞ் சிங்கத்தைப் போல் ஜயமடையுங்கள்.

15. பிரியமானவர்களே! இன்னும் இரண்டோரு வாக்கியத்திற்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்:—நமது பெயர்களின் இறுதியில் தொடர்மொழியாக வரும் முதலியார் நாயுடு முதலியமொழிகள் ஆங்கிலையர் பெயர்களின் முதலில் தொடர் மொழியாகவரும் “மிஸ்டர்” எனும் மரியாதையைத் தாழ்த்திக்கும் மொழியைப் போன்ற கில்ல. பிராமணர்களது பெயர்களின் இறுதியில் தொடர் மொழிகளாக வரும் ஜயர், ஜயங்கார் முதலிய மொழிகளை அக்கைய மேன்மை மையக் குறிப்பிக்கும் மொழிகளாம். ஆனால் முகவியார் நாயுடு முதலிய மொழிகளோ வெனின், கீழமக்களென்றும் பிராமணர்களுக்கு அடிமைகளென்றும் பொருள்படும் மொழிகளாய். மனுவின் காலத்திற்குமுன் இவ்வித மொழிகளிருந்ததேஷணன், திருச்சங்கு, அர்ச்சுணன், தருமன் என்னும் பெயர்களுடன் மேலைய தொடர்மொழிகள் வருவதில்லைய!

குறிப்பாக அச்சுத்தந்திரற்கு அஸ்நிலாரம் பேராண்மையு
ம பெருந்தகைமைவையோடு இச்சுத்தந்தரம் உன்னதன்மு
கிறந்தபுல அநிலுமை போரால் ஓரநு முறை யல்ல, அநிக்
கருத்திப்பவமுறை வாக்குறுதி நிறந்திருக்கின்றது.

18. அநாத் தனவைத்தியு கல்விச்சாலையில் கற்றுத் தே
ந்த பேராண்மைவையுடன் இருத்தியவரைத் தீண்டுகிற பேராண்
மை தீட்டாவலர்களுடைய மனநிலையால் வாழ்ந்தியங்களை இலகி
யவருடையபுது, பெரு ஆவலுக்குட்பட்டபுது பொருளைகாடி
புல பெருந்தந்திரனில வந்தும (சண்டாராக்கொண்டி
யாரணம் உறும) பறையர்களுடன் வியாநகையுங் குணப்படு
த்பு புரிசோதித்து வைத்தியந்த செய்து வருகின்றனரே!
புல பெருந்தந்திரனும் யாதொரு பயனுபின்ற உங்களைப்பே
ருடையபுதுக்கும் அம்முறுறுகைக் கடைப்பிடியாகக் கொண்
டு அப்பேராண்மைப் பின் பற்றி யொழுதுகிறீர்களே! அந்
துவரை நீங்களடைந்த பயன் தரன் என்னையோ! அவர்க
ள் அப்படிப் பொருளை நாடிப் பறையவென்றும் குத்திரர்க
ள் அழைப்பதுக்குப் பாராது தீண்டி வருகின்றனரே அவ்வா
றே நீங்களும் உங்கள் கஷ்டாஜிதத்தைப் பயனற்ற விஷய
ங்களில் அழிக்காமலும், அவர்களால் உங்களை இழிவுபடுத்
தக்கொள்ளாமலும் மெம்பாட்டின் வாழ்க்கடவீர்கள்.

19. பிராமண விசுவாசகர்களே! மனுசுறுவதைக் கேளு
ங்கள்! மனுசுல் ஸ்திரீ சங்கிரகணம் 413-வது கலாகம்.
“பிராமணன் சம்பளங் கொடுத்தேனுங் கொடாமலென்துத்
துத்திரஸித்தில் வேலைவாங்கலாம். ஏனெனின், அவன் பி
ராமணனுடைய வேலைக்காதவே பிரம்மாவின் படைக்கப்பட்ட
துத்திரஸித்திருந்தாலும், அந்தவேலையானது அவனை வி
ட்டிருக்காது. இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உபயோகமாக அ
து உபயோகம் நிறந்த அந்தவேலையை இவனை செய்து திரவே
யாடுமா? உதலால், அவன் மறுமையில் செய்ய வேண்டிய
வேலைப்பாடு இம்மையின் வேலையையும் சுமக்காதிருக்க இ
றக்குமளவும் பிராமணனுக்கு உழைக்கக்கடவன்.” குத்திர
இபத தருமம். 99-“குத்திரன் பிராமணனுக்குப் பணிவிடை

செய்வதுனால், கன் மனையாள் மைந்தர் முதலானவர்களின் பசிபைத் தீர்க்கக் கூடாவிடின அவர்களுள் பலகார முதலியவற்றைச் செய்து விற்றுப் பிழைக்கலாம். அல்லது, கூலி வேலைசெய்து பிழைக்கலாம்.” 374 “சூத்திரன் பிராமண விந்லைஸ்நிரீகபோப் புணர்ந்தால் அச்சூத்திரனின் பிஜம் சிநிமம் இவைகளை அடியோடறுக்க வேண்டியது. புருஷன் து கவர தீனத்திலிருக்கும் பிராமண ஸ்திரீயைச் சூத்திரன் புணர்ந்தால் அவனது தேகமுமுமையும் வெட்டி அவனுடைய எல்லாப்பொருளையும் கவரவேண்டியது.” 380 “பிராமணன் எத்தகைய பாவஞ் செய்தினும் அவனைக் கொல்லாமல் காயமின்றி அவன் பொருளுடன் அவனது ஊரைவிட்டப் புறப்படுத்த வேண்டியது. ஏனெனின், பிரம்மஹத்தியைவிட அதிகமான பாவம் உலகத்தில்கிடையாது. ஆதலால், பிராமணனைக் கொல்ல வேண்டுமென அரசன் மனதினால் நினைக்கவே கூடாது.” எனக்கூறபுள்ளார். இத்தகைய துன்மார்த்தக நூல்களை எழுதுவதற்குக் கொண்டு நடத்தும் இச்சந்தியாரைப் பின்பற்றியொழுக உங்கள் மனத் துணிந்து பரிதாபம்! பரிதாபம்!

20. பிரியமானவர்களே! பிராமணர் தங்களதிகாரஞ் செல்லுவது இப்பு மண்டலத்தில மட்டுமல்ல; இப்பு மண்டலத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டத ஆகாய விநியிலுள்ள நகூத்திரங்களின் மீதும் இறந்தவர்களின் ஜீவான்மாக்களின் மீதும் செல்வதாக மிகுமேம்பாட்டுடன் மொழிந்து கொள்ளுகின்றனர். எவ்வாறெனின், பிராமணர் இத்தேகத்துடனே இப்புமியினின்று விண்ணுலகத்திற்குச் சென்றார்களெனவும், அங்குச் சென்றவர்களும் இப்புமியில் இறந்த பிராமணர்களின் ஜீவான்மாக்களும் நகூத்திர மண்டலத்தில்கூடரொளி சேகக்கைதப்பெற்று நகூத்திரங்களாக வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களெனவும், இப்புமியின் மீதுள்ள பிராமணர்களின் அதிகாரமும், வேண்டதிலும் ஆகாய விநியிலுள்ள பிராமணர்களாகிய அந்நகூத்திரங்களின் மீது செல்லுவது மட்டுமல்ல, மேகமண்டலத்தின் மீதும் செலுத்தி மழை பெய்விக்கத் தங்களுக்கு வல்லமை இருக்க

றதெனவு மொழிகின்றனர். இதன்றி, இறந்தவர்களின் ஆன்மாக்கள் மிகு பசியுடனிருக்குமெனவும், அவற்றின் பசியைத் தணிக்கத் தங்களைக் கொண்டு ஸ்ரர்த்தம் செய்நிக் கப்படின அவற்றின் பசி தனியுமெனவு மொழிந்து பொருளைக் கிரகிக்கின்றனர். முறையே இராமர் கங்கா நதியில் ஸ்ரர்த்தங் கொடுக்கையில் இறந்துபோயிருந்த அவரது தந்தையாகிய தசரத மகாராஜன் இம்மண்ணுலகத்திற்கு மீண்டும் வந்து, தன் புத்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட பிண்டப் பிரசாதத்தை மிகு அவாவுடன் வாங்கியுண்டு சென்றதாக மொழிகின்றனர். ஸ்ரர்த்தங் கொடுக்குங் காலத்தில் பிராமணருக்கு எந்தெந்தப் பதார்த்தங்களில் பிரியமோ அவ்வவற்றையே ஸ்ரர்த்த காலங்களில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமாம். ஏனெனில், பிராமணருக்கு எவ்வெவற்றின் மீது பிரியமோ அவ்வவற்றின் மீதே இவ்வுடலை விட்டு விண்ணுலகத்திற் கேகிய ஜீவான்மாக்களுக்கும் பிரியமாம். உருளைக்கிழங்கு வெண்காயம் முட்டை கோஸ் முதலிய வற்றை அவை உண்ணுவாம். ஏனெனில், பிராமணருக்கு அவற்றில் பிரியமில்லாததால் அச்சீவான்மாக்களும் பிரியமில்லாதிருந்தாலும் இருக்கக் கூடும். இத்தகைய அண்டப் புரட்டரை எத்தேசத்திலேனும் பார்த்திருக்கின்றீர்களா? இல்லையே!

21. பிராமணர் ஸ்ரர்த்த முதலிய சாச்சடங்குகள் செய்யுங் காலங்களில் தம்மவர்களே யுண்டு மிகுந்த சேஷபோஜன வகைகளைப் பூமியில் புதைத்துவிடினும் விடலாமே யன்றி சூத்திரருக்கு மட்டும் போடலாகா தென அஞ்சா நெஞ்சுடனே சிஞ்சித்தும் இரக்கமின்றி அவற்றைப் புதைத்து விடுகின்றனர். சூத்திரர் மட்டும் அத்தகைய காலங்களில் தாங்கள் உண்பதற்கு முன்னமே பிராமணருக்கு அரிசி, காய் கிழங்கு முதலியவற்றை ஸமர்ப்பித்தபின் உண்ணவேண்டுமாம். ஸ்ரர்த்தமல்லாத மற்றக் காலங்களில் தமது மனைக்குப் போஜனத்திற்கு வரும் சூத்திரர் முதலியோரை காக்கவைத்துத் தம்மவர் அனைவரும் உண்டபின் மிகுந்த சேஷத்தை அவர்களுக்குப் பரிமாற வேண்டுமென ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவ்வாறு செய்துவருவதுமன்றித் தாங்கள்

மட்டும் சூத்திரர்களது மனைகளினுள் தாராளமாகப் புகுந்து பாகசாலை முதலிய பற்பல விடங்களில் உலாவலாமெனவும் அப்பாகசாலையினுள்ள பொருள்களைத் தீண்டலாமெனவும், சூத்திரர் தம்மனைக்குள் புதுதலுந் தீண்டதலுங் கூடாதெனவும், பிராமணர் தாம் உண்ணுங்காலையில் சூத்திரருடன் வார்க்கையாடின அப்போஜனம் தீட்டாய் விடுமென வார்த்தையாடாது அவ்வண்ணம் உணவெடுத்துப் புசித்த எச்சிற் கையையும் அச்சூத்திரருக்குக் காட்டக் கூடாதெனவும், சூத்திரர் பிராமண ஸ்திரீகளைத் தீண்டுதல் அடாதெனவும், பிராமணர்மட்டும் சூத்திர ஸ்திரீகளைச் சையோகிக்கலாமெனவும், அங்ஙனம் சையோகித்துக் கொள்ளும் அச்சூத்திர ஸ்திரீகளுக்கு மோக்ஷபதவி கிடைக்குமெனவும், பிராமணர் சூத்திரரால் சுவாமி என்று மிகு சிறப்புடன் அழைக்கப்பட வேண்டுமெனவும், சூத்திரர் பிராமணரால் அடையென்று மிகு இழிவாக அழைக்கப் படலாமெனவும் எற்படுத்திக் கொண்டனர். ஐயையோ! சூத்திரர் பொருளையே கிரகித்து, அதனாலேயே ஜீவித்தும் அவர்களை எவ்வளவு துரோகச் சிந்தையுடன் நடத்துகின்றனர். ஆகையால் பிரியமானவர்களே! நீங்கள் பிராமணக் கொள்கையினின்று விலகி ஒழுக்குங்கள்.

22. ஓ! பிராமண விசுவாசகர்களே! ஓர் பெரிய ராஜகுடும்ப மனைத்தையும், நீங்கள் தொழும் பிராமணர் க்ஷணப்பொழுதில் நிர்மூலப்படுத்தியதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்:— மதுரையை ஆண்டுவந்த திருமலைநாயகன் பிராமண நுடைய போதனைக்குட்பட்டு, அவர்கள் கற்பித்தவாறு ஓர் பெரிய குளம், தேவாலயம், மண்டபம் இவற்றைச் சமைத்து அதில் பிராமணரை வைத்து அவர்களுக்கு மேம்பாடு செய்து வருங்காலத்தில் அங்கிருந்த பௌத்த முனிவர்கள் அவ்வரசனை நோக்கி நீ வியர்த்தமாக உன் பொருளைச் செலவழித்துக் கல்லையும், செம்பையும் உன்னைப்போன்ற மனிதராகிய பிராமணர்களை யுந் தொழுவது நல்லதல்லவென்று நற்போதனை யூட்டி அவரைத்தமது மார்க்கத்திற்குத் திருப்பிக்கொண்டனர். அதைக்கண்ட வஞ்சநெ

ஞ்சினராகிய பிராமணர் அவ்வரசனையும், அவர் குடும்பத்தா
ரணையரையும் ஒருங்கே நிர்முலப்படுத்திவிட வேண்டுமெனக்
கருதி அவ்வரசனின் கட்டப்பட்ட கற்கரங்கத்தினுள் மீனா
கழிப்பெயர் பிரசன்னமாயிருப்பதாயும், அதை நீங்கள் உங்
கள் குடும்பத்தாரணைவருடன் வந்து பார்க்கலாமெனவு மொ
ழிந்து! அவ்வணைவரையும் அச்சரங்கத்தினுட் சென்று பார்க்
குடும்பம் கற்கேக்க, முறையே அவர்கள் எசுக்கு மறியாது
உட்கொண்டவுடன், பிராமணர் ஓர் பெரிய கற்பாறையைப்
புரட்டி அதன் வாசற்படியை யடைத்து விட்டனர். அத
னுட்கொண்டவர்கள் அனைவரும் வெளிப்பட வழியின்றி மா
யந்தனர். பிராமணர் அவ்வரசனது சென்றிதிகளுக்கும், பி
ரஜைகளுக்கும் அரசன் தனது குடும்பத்துடன் மீனாகிய
மணியில் ஸ்கந்தமாய் விட்டனென அபத்த மொழியை
மொழிவிது தப்பித்துக்கொண்டனர். ஐயையோ! இதைன்
ன் குரூரச் செய்கை! இத்தகைய கொடியரையும் நம்பிப்
பின்பற்றலாமா!

43. பிராமணர் ஸ்ரீரத்த முகவிய கிரியைகள் செய்யுங்
காலங்களில் மரட்டின் சரணம், கோஜலம், பால், சயிர், நெ
ய் ஆகியவற்றை ஒன்று சேர்த்து உண்ணுகின்றனர். இ
தற்கே பஞ்சகவ்ஷிய மென்னப்படும். விலங்கினங்களில் ப
ன்றியொன்று தவிர மற்றெந்த ஜந்துக்களும் மலத்தைப் ப
திலை விலகினும் உயர்ந்தோராகிய மாந்கரில் பிராமணர்
மட்டுமே மரட்டின் மலமாகிய சாணத்தைப், முத்திரமா
கிய கோஜலத்தையும் உண்பவர்கள். மரட்டின் மலத்தை
யும் முத்திரத்தையும் உண்ணும் பிராமணர்களைப் பின் பற்றி
பெய்முதலது அதனிலும் இழிவாகுமல்லவா? ஆகையால்
இவ்விழித்தோரைப் பின் பற்றி பொழுதாநிருக்க முயலு
ங்கள்.

44. பிராமணக் கண்ணிகைகள் கெட்ட நினங்களில்
ருதுவதியானால் அத் குடும்பத்திற்குக் கெடுதி சம்பவிக்குமெ
னப் பிராமணர் கருதி ருதுவதியாவதற்கு முன்னமே அக்க
ன் கிரியையின் கணவரைக்கொண்டு சையோக்கிக்கும்படி செய்
புறவர் கெட்ட நினங்களில் ருதுவதியாகா நிருக்கக்கருதி

கல்லி நனப்பார்த்து நல்ல முகத்திற் பல்லி நட்சத்திரம் நல்ல கட்டிற் பரத்தின் லைபொதிக்கச் செய்யும் போலனை ஸ்திரீகளில் அனைந் தும் பெயர் அநிதிரித்தில் தங்கள் கணவரை மயானைத் திற்து இவையாக்கித் தாம் விதவையகளாநின்றனர். ஆனையால், மனைப் பணிக் குணியனைப் பின்பற்றியோ முக உங்கள் மனைப் பணிக் குணியைப் பின்பற்றியோ முக உங்கள்

25 ஆத்திரசாகுப இத்தேச புத்ர வ குலகளை! நீங்கள் உங்கள் ஜாநியை உயர்த்தும் சிறித்தும் ஒருவன் கணி, அநிவு, நல்லொழுக்கங்கள் நுத்தியொழுக்கமும் நீச்செயலும் விசாகுலபுரிமும் உடையவனாய், அன்ன வஸ்திராநிகளுக்கு வஜாநி, கோத்திரங்களில் மட்டும் உயர்ந்திருக்கின் போதுமெனக்கருதி அத்திர்ப்பாக்கிபனுக்கு உங்கள் அரிய செல்வ புத்தியிகளை மனம் புரிவின்றிக்களை! ஐயையோ! உங்கள் அருமைச் செல்வபுத்திரிகள் மனம் புரிந்தின் அருமை குலைத்து உயைத்துவருவனாய் பிருப்பினும், சூப்பினை எண்ணி, எண்ணி, ஏக்கமுற்றி, மனம்மெவத்து கொத்து வந்த ஆவனை நீங்கள் மண்ணாக்ககண்டித் துக்கிக்காது, என்ன இல்லாதுபோயினும் ஜாநி உயர்ந்ததே என எண்ணி எண்ணி ஆனந்திக்கின்றீர்களே! இவ்வன்ன விபரீதம்!

26 எனது ஜன்னகேசகத்தவர்களே! உங்களிற் சிலர் கணவரைப் பிழந்த விதவை ஸ்திரீகள், குங்கள் மனையினை நுத்து பனசோகாபாநர்களை அந்தரங்கத்தில் முகந்து கொண்டாதுவ கொள்ளலாகேம யன்றிப் பிறங்கமாகப் புதர்விவாகம் மட்டும் செய்துகொள்ளக் கூடாது. எனவும், அவ்வாறு செய்து கொள்ளின் அப்பாநின் குடும்பத்தாருக்கு அவமானம் வருவனாய் பிருப்பதற்குத் துற்றத்தற்கு உள்வரவார்களெனவும் புதர்விவாகம் செய்துகொள்ளும் மரகத் தத்தமது காநியினை நுநிவர்த்தியப்பவையெனவும் ஏற்படுத்திப் புதர்விவாகம் செய்துகொள்வதனியுறும் தடுத்திருக்கின்றீர்களே! இன்னெயரி நயம், ஆண் பெணையுரிய இருபாலருக்கும் இச்சை ஏதே அளவாக இருந்தும் தாபமிழந்த புருஷர் மட்டுப் புதர்விவாகம் செய்து கொள்ளலா மெனவும், கணவரை

யிழந்த மாதர்மட்டும் புநர்விவாகஞ் செய்து கொள்ள லாகா
தெனவும், தடுத்திருப்பது எவ்வளவு அநீதமென்பதை யோ
சித்துப் பாருங்கள். கைம்மாதிரிலினேகா தங்கள் இச்சை
புருஷ கமனஞ்செய்து பல விபாதிக்கையடைந்து வருந்துவ
தையும், சொத்திலவந்தாலான கார்ப்பத்தைப் பெடுத்த ஐவ
மானத்தினாலும், அச்சத்தினாலு மழித்து அதனால் நேரிடு
ம் தோத விபாதிப்படைந்து வருவதையும் நாம் பன்முறையும்
பார்த்து வருகின்றோமே. மாதருக்குப் புநர்விவாகஞ் செய்வ
தனால் எவ்வளவு கெடுதி சம்பவிக்ஞம்? கல்வி அறிவாஸ் நிடசி
த்த மடைத்திருக்கும் புருஷரே புநர் விவாகமும் பர ஸ்நிரீ க
மனமும் செய்துகொள்ள கயாதீனம் பெற்றிருக்கிறார்களே
விஷயம் புருஷ கமனத்தையும் புநர் விவாகத்தையும் சிறிது
ம பெருநிருக்கும் கைம்மாதா தங்கள் கற்பநிலைமை எவ்வா
று காண்பதும்கும? புருஷர் பரஸ்திரீகமனஞ் செய்வது குற்ற
நிலைமையன்றும், ஸ்நிரீகன் பாபுருஷ கமனஞ்செய்வது குற்
றமென்றும் எண்ணுவதால், பர ஸ்நிரீகமனஞ் செய்யச் சு
பாதினம் பெற்றிருக்கும் புருஷருக்குப் புநர்விவாகம் வேண்
டுவதிக்கில், ஸ்நிரீகனே பாபுருஷகமனஞ் செய்யச் சிறிதும் இ
டம்பெருநிருப்பதால், அவர்கள் புநர்விவாகஞ் செய்துகொ
ண்டது புத்திக்கும் புத்திக்கும் ஒத்ததாக விருக்கின்றது. இ
ப்பொருள்விவாகத்தால் ஐரநி கெடுமென எங்ஙனஞ் சொல்ல
க்கூடும்.

21. ஒரு ஸ்நிரீ விபசாரம் புரிந்து புத்தியைப்பெறின், அ
ப்புத்தியாகவே இழிசுவத்தவர்களென மொழியலாகாது. வ
ருணவின், அக்குற்ற மியற்றியது அம்மக்களின் தாயேய
ன்றி அம்மக்களல்லவே. ஆகையால், அவர்கள் இழிசுவத்தவர்
களாகார்கள். ஆனால், பெரியரும், வஞ்சகரும், கள்ளரும்,
கொலைபாதகரும், மதுபானரும், விபசார மார்க்கரும், து
ண்டாசன ஸ்நிவெழுதித் தேசத்ததைப் பாழ்ப்படுத்திய நூலா
திரியர்களும், பெரிய முதங்களைப்போதிக்ஞம் புரோகிதர்களும்
ஆதிவேற்றமையேற்றடுத்தி ஐக்கியப் பட்டிருந்த இத்தேச
சத்தவர்களைப் பலவாறுகக்கலைத்து, ஒருவரை யொருவர் ப

வைக்கத்தெய்த மனு தாலாநிரியர்களும், தங்களுையே நிறப் பித்தகூக்கொள்ளும் அகங்காநிகளுமே இழிஞலத்தவரொனப் படுவார்கள்.

28. ஆத்திரர்களை! நீங்கள் பிராமணரால் வதைக்கப்படுவதுபோல நீங்களும் பறையரைச் சிறிதும் இரக்கமின்றி வருத்தகூகின்றீர்களே! உங்களை ஒருவர் வருத்தினால் எப்படி வருத்திவிடுகனோ அப்படியே பறையர் முத்தியவர்க்கும் இருக்குமென ஏன் உணர்ந்துவீர்கள்? “உண்ணிப்போல் பிறனையும் விரும்பக்கடவா” பெணச் சமயிகள் கூறுவதையாநினும் நீங்கள் கேள்விப்பட்டதில்லையா? பறையர் முதலிய இத்தேச பூர்வ குடிகளை கீங்கள் பிசு இழிவாக நடத்துவது உங்கள் அவிவகருணியத்தை நன்கு விளக்குகின்றதே.

29. பிராமணர் பிரசுரகளை ஒருங்கேசர்த்து நூநி வகுப்புப் பிசிக்ககாலத்தில் பறையரையுந்தருவித்து அவர்களுக்கும் ஒர் வகுப்பு ஏற்படுத்தித் தங்களுக்கும் சிறுமைத்தகரழகவேண்டுமென ஏற்படுத்தினர். பறையர் பிராமணரது நோக்கத்தை யறிந்து, நாங்கள் உங்களுக்குக் கீழமைத்து ஒழுகவுமாத்டோம், எங்கள் சுஷ்டார்க்குமரகிய பொருளையும் உங்களுக்குக் கொடுக்கவுமாத்டோமென, நிராகரித்து விட்டனர். பிராமணர் கொடு நினைவால் இவர்களை நாசமாக்கி விடவேண்டுமெனக் கருதி இவர்களைச் சண்டாளரெனவும், இவர்களைத் தீண்டலாகாதெனவும், தங்கள் வாசஸ்தலமாகிய அக்ஷிர்ஹாசத்தினுள் இவர்கள் வந்தால் அஸ்வக்கிரஹாரமே தீட்டரய் விடுமெனவும் ஏற்படுத்தி ஒதுக்கவிட்டனர். முறையே பறையர் தங்கள் வாசஸ்தலங்களுக்குப் பறைச்சேரி எனவும், அகனுள் பிராமணர் வரலாகாதுதனவும், வந்தால் குத்திவீர முகனியோரை வசப்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் பொருளைக் கொடுப்போலத் தம்மவர்க்கையும் வசப்படுத்திக் கொண்டு நாசப்படுத்துவார்கள் எனக்கருதி, பிராமணரைப் பறைச்சேரியினுள் வரவொட்டாது துரத்துகின்றனர். பிராமணருக்குப் பறையருக்குமுதுவேச முண்டாய் ஒருவரை யொருவர்பகைத்து அக்கிரஹாரத்தினுள் பறையரும், பறைச்சேரியினுள் பிராமணரும் போகக்கூடாதுதன ஏற்படுத்திக்கொண்

டனார். -அவ்வாறே நிற்கின்ற பிபாபனை புரோகிதர்களை உங்களிடமிருள் வாவண்ணமம் தடுத்தினிடுங்கள். அவர்கள் உங்கள் மனைகளுக்கும் வருவது என்று தடைப்படுகின்றதோ அன்று முதல் உங்களுக்கு சேஷமமுண்டாகும்.

30. ஜோரப்பா கண்டத்தின் பூர்வ குடிகளுக்கு டியூரேனியன்ஸ் எனவும், மற்றக் கண்டங்களின் பூர்வ குடிகளுக்கு அபரிஜயன்ஸ் எனவும் சொல்லப்படும். ஆரிபாகிய காசேஷியர் இண்குஞ்சு காசேஷியமலை யடிவாரங்களினின்று மற்றவிடங்களுக்குக் குடியேறியவர்களுடைய கானல் காசேஷியபரணப்படுகின்றனர். டியூரேனியன்ஸ் எனின் ஓரிடத்தில் சந்திப்பிற்செய்த ஜீவனஞ்செய்யாமல் அங்கு நிங்குந் நிரித்த ஜீவனஞ்செய்யும் நாடோடிகள் ஆகையால், படைபர் டியூரேனியன்ஸைப்போல இராமல் ஆரியமைப்போலவே ஒரே இடத்தில் தங்கி வேளாண்மை செயது ஜீவித்துவருவதால் இவர்களுடும் ஆரியர்களுள்ளே அங்குகரிக்கவேண்டும்.

31. பிரம்ம, சூக்தநிரிய, வைகிய, குக்திரமராகிய நால்வகையுணத்தவரும் ஆரியமெனவும், இவ்வாரியர் பூர்வகாலத்திலுந் தி வேற்றுமையின் ஐக்கியப்படுத்தினமெனவும், பவங்ககத் தொழில்களை நான்கு விரிவாகப்படுத்தி, எத்தத்தொழிலில் பிரியமோ அந்தத்தொழிலைப் பிரியலாமெனவும் எத்தத்தொழிலைக் கைப்பற்றினதோ அந்தத்தொழிலையே பின்பற்றவேண்டுமெனவும் சிலகாலத் தொன்றின் எத்தத்தொழிலைப்படுத்தி வந்தனவோ அந்தத்தொழிலினின்று மற்றொரு தொழிலில் பிரவேசிக்கலாகாதுகூடும் என்பதென்று, ஒவ்வொரு தொழிலில் தங்களுக்குச் சிறப்பும், செளக்கியமும் உண்டாகுப்பதை யுணர்ந்து தாங்களே உயர்த்த ஜாநியாமெனவும், தங்கள் திபந்தனைகளுக்குட்பட்ட படைபடைப் பூர்வ குடிகளெனவும், சண்டாளமெனவும் நால்வகை வருணத்தவரைய ஆரியருக்குப் புறம்பே ஒதுக்கப்பட்ட வேண்டுமெனவுணர்ந்தனர். திகரோவருக்கு, மங்கோவியருக்கும், படைபடைவியருக்கும் பேதங்களிருப்பது போலக் காசேஷியராவது ஆரியருக்கும் பறையருக்குக் கிஞ்சித்தும் பேதமின்றையவையும ஆரியமென்றே அங்குகரிக்க வேண்டும்.